LAHOLMS TIDNING

N:R 178. ÅRG. 19. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm LÖRDAGEN DEN 5 AUGUSTI 1950 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 12 öre.

Sovjet föreslår eld upphör, bort med utländska trupper

LAKE SUCCESS (TT — Reuter)

Sovjet föreslår eld upphör i Korea och tillbakadragande av utländska trupper. Förslaget framfördes av Malik, när säkerhetsrådet på fredagskvällen återuppptog sina förhandlingar.

Så snart man formellt hade antagit dagordningen — vars enda punkt är det amerikanska förslaget om fördömande av aggressionen i Korea — delade ordföranden Malik ut en resolution, vari föreslås:

1. Att säkerhetsrådet inbjuder en representant för det kommunistiska Kina till överläggningarna om Korea.

2. Att nordkoreanerna också blir hörda,

3. att de militära operationerna i Korea stoppas, och

4. att utländska trupper dras tillbaka från halvön.

Malik underströk, att båda sidorna i Korea måste inbjudas. Båda sidor har alltid inbjudits vid säkerhetsrådets biläggning av tvister, sade han.

Trupper och flyg bör inte sättas in mot en part som inte får göra sig hörd inför rådet, underströk Malik och erinrade om att arabdelegater inbjöds i samband med Palestinakriget.

Amerikanen Warren Austin förklarade att det ryska förslaget låg helt utom dagordningen och betecknade dess framläggande som "dåligt uppförande". Det hela var bara ett nytt ryskt försök att på omvägar förhala debatten om aggressionen i Korea. Malik borde fullgöra sina plikter i enlighet med rådets resolution den 25 juni och inbjuda en sydkoreansk representant.

Malik replikerade att han lagt fram förslaget i sin egenskap av rysk FN-delegat, inte som ordförande i rådet. Nordkorea har en regering som erkänts av flera stater och har alltså en sådan ställning att det kan kallas till rådsbordet som en av parterna i fientligheterna.

Genom sin vägran att lyda FN har Nordkorea försatt sig i krigstillstånd med FN, sade ingelsmannen Webb. Det är därför omöjligt att inbjuda en nordkorean till rådet, innan Nordkorea ändrat hållning. Om en nordkorean fick framträda och påstå att hans land själv var offer för aggression, skulle det verka som om det vore tillåtet att göra motstånd mot rådets åläggande. Fransmannen Chauvel erinrade om att rådet redan tidigare hade avvisat ett jugoslaviskt förslag om att en nordkoreansk representant skulle inbjudas till säkerhetsrådet.

Finsk rattfyllo kan få upp till 7 års fängelse

HELSINGFORS (TT — FNB)

Bilisterna får nu vara försiktigare än förut när det gäller sprit vid ratten — den 1 augusti trädde nämligen en lag i kraft som stipulerade strängare straff för rattfylleri. Enligt denna kan en bilförare, som i spritpåverkat tillstånd orsakat en trafikolycka, dömas till straffarbete i upp till 3 år även om han inte vållar någon skada. Straffet för vållande av annans död under spritpåverkan har tidigare varit 3 års fängelse — nu är straffsatsen 7 års fängelse. För vållande av svåra fysiska skador kan straff på upp till 7 år utdömas.

Östtysk propaganda

Det östtyska kommunistpartiet spred häromnatten propagandaflygblad och affischer på olika platser i Västtyskland. Här ses två Frankfurt-bor studera ett par propagandatexter, som spikats upp under natten. Där står "Korea åt koreanerna, Tyskland åt tyskarna. Amerikaner — res hem!"

100 militärhästar i vildaste galopp mot Stockholm

STOCKHOLM (TT)

Etthundranio militärhästar tillhörande livgardesskvadronen sattes av i vild galopp från Vallentuna mot Stockholm på torsdagsmiddagen. De hade brutit ett stängsel vid betesplatsen. Värnpliktiga jagade dem hela eftermiddagen men först vid 18-tiden togs de sista rymmarna ända nere vid Sollentuna. Ett tiotal djur måste föras till skvadronen för att få veterinärhjälp. Hästarna hade på morgonen släppts ut på grönbete under de värnpliktigas skördepermission.

Småländsk möbelfabrik nedbrunnen

VETLANDA (TT).

Värden för omkring 100,000 kr gick till spillo när fabrikör Oskar Carlssons möbelfabrik i Ekenässjön på fredagsmorgonen härjades av eld. Den upptäcktes vid tretiden, och snart stod den stora fabriksbyggnaden i ljusan låga. Brandkårerna i Vetlanda och Ekenässjön hade efter et par timmars intensivt arbete elden under kontroll, och faran för att närliggande byggnader skulle dela fabrikens öde var avvärjd. Försäkringar täcker skadorna.

Sovjets FN-delegat omskakad vid krock

NEW YORK (TT — Reuter)

Då den ryske chefsdelegaten Malik efter torsdagskvällens andra session i säkerhetsrådet var på väg hem råkade hans bil kollidera med en annan bil. Malik blev "ordentligt omskakad" men fick inga nämnvärda skador.

MOSKVA: Vice utrikesminister Gromyko tog på fredagen emot den amerikanske ambassadören Kirk, enligt ambassadören dryftade man rutinfrågor. Samtalet varade en kvarts timme.

Bottenmorän i finlandsby innehöll guld

HELSINGFORS (TT — FNB)

Man har nu fått slutlig bekräftelse på att bottenmoränen vid Tankavaara i Vuotso by i Sodankylä är guldförande, framhåller geologiska forskningsanstalten för Hufvudstadsbladet. Den 23 juli fann bröderna Jouko och Tauno Virtanen, som vaskar guld nära Tankavaara, en malmklimp på 200 gram varav något över hälften är guld. Det är första gången ett stycke guldmalm av denna storlek hittats i Finland.

Flottan redo överta skyddet av fisket

KÖPENHAMN (TT).

Några särskilda order att övervaka de svenska fiskefartygens rörelsefrihet på öppet vatten i Östersjön har inte kustflottan fått, men om regeringen önskar det, är den när som helst beredd att åta sig uppdraget, framhöll dess chef kontraamiral Stig Hason Ericson vid en presskonferens ombord på kryssaren Tre Kronor på fredagen strax efter det att den svenska eskadern anlänt till Köpenhamn.

Han betonade vidare att svenska flottan vid jämförelse med utländska mariner ligger mycket väl framme i tekniskt avseende och i fråga om modern utrustning. Det är inte för mycket sagt, att svenska flottans höga standard väckt uppsseende bland de utländska experter som har haft tillfälle att studera den.

HONGKONG: Det brittiska lastfartyget Northern Glow på 4,748 ton har prejats av ett Kuomintangfartyg i Formosasundet, eskorterats till ön Ockseu och där kvarhållits. Northern Glows last uppges ha bliivit lossad. Den bestod av stålplåt och järnmalm, som av Kuomintangkina ansågs vara krigsmateriel till de kineslska kommunisterna.

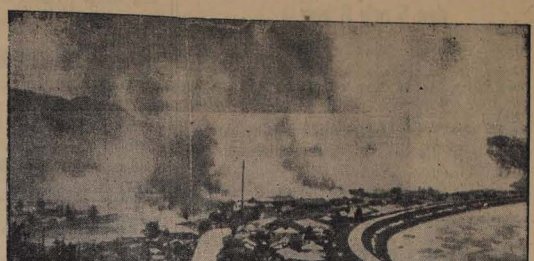

DEN KOMMUNISTISKA OFFENSIVEN rullar vidare på centralfronten i Korea. — Här står en av nordkoreanska styrkor erövrad sydkoreansk liten stad i lågor efter ett bombangrepp av amerikanskt flyg.

Slaget om Sydkoreas huvudstad har börjat

TOKIO (TT — Reuter)

Slaget om Sydkoreas provisoriska huvudstad Taegu började då mörkret föll på fredagen. Amerikanerna har upprättat en ny försvarslinje vid floden Naktong utanför staden och i mörkningen sökte nordkoreanska styrkor gå över floden. Med hjälp av ljusraketer och fosforgranater lyste amerikanerna upp de mörka kullarna och artilleriet öppnade eld mot varje rörligt mål som upptäcktes.

Taegu ligger 2 km. väster om Naktong och slaget väntas bli hårt I sydöst håller nordkoreanerna på att ladda upp för ett anfall mot de amerikanska 24 och 25 divisionerna, som försvarar tillfarterna till hamnstaden Fusan.

— Det är nu slut på den stora reträtten i Sydkorea, förklarade en högre amerikansk officer på fredagen. Upprättandet av den nya flodförsvarslinjen betyder att de ständiga reträtterna har upphört, yttrade han.

Samtidigt startade emellertid nordkoreanerna ett nytt våldsamt anfall och stridsvagnsförstärkningar till dem lär vara på väg. De första två anfallen avvisades och uppges ha kostat nordkoreanerna nära tusen man. Utgången av det senaste anfallet var ännu på fredagsmiddagen inte känd. Den amerikanska linjen i Sydkorea bildar en 150 km. lång och 80 km. bred rektangel.

— De flygande slagskeppens raider mot Konan, Nordkoreas krigsindustricentrum på östkusten, har definitivt stoppat produktionen av krigsmateriel, förklarar chefen för amerikanska flyget i Fjärran Östern. 85 procent av fabrikerna m. m. har förstörts.

12 milj. europeiska familjer bor uruselt

STRASSBURG. (TT — Reuter.)

Tolv miljoner familjer i elva europeiska länder behöver nya bostäder enligt en rapport som framlagts för Europarådet och utarbetats av utskottet för sociala frågor.

Utskottet har studerat bostadsfrågan i Europarådets elva ursprunliga medlemsstater Belgien, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Storbritannien och Sverige. Man undersökte dels hur många bostäder som behövdes i varje land för att trångboddheten inte skulle bli värre än den var och dels hur många bostäder som behövs efter det att läget från 1939 återställts för att göra slut på trångboddhet och ohygieniska bostadsförhållanden. I den första punkten fann man en brist på 2,881,500 bostäder i samtliga länder, i den senare ett behov av ytterligare 9,501,000 bostäder.

Om de undersökta nationerna lyckas fördubbla takten i sin bostadsproduktion före kriget så kommer det att ta mellan sex år (Sverige) och 154 år (Grekland) innan krigsförlusterna ersatts och ett tillräckligt antal goda bostäder byggts. Motsvarande siffror för Storbritannien och Norge är sju år. För Danmark nio, för Nederländerna 14 och Belgien 30 år. Inga siffror lämnas för Frankrike, Irland, Italien och Luxemburg.

Behovet av nya bostäder i Frankrike beräknas till 3,150,000, i Storbritannien till 2,454,000 och i Italien till 2,170,000. Rapporten behandlar inte Tyskland, eftersom detta land inte var medlem av Europarådet, när undersökningen gjordes.

Fransk-brittisk twist om Västeuropas försvar

FONTAINEBLEAU (TT — Reuter)

— Det har rått meningsskiljaktigheter i detaljer mellan mig och general de Lattre de Tassigny, men de är nu hel! bilagda, yttrade fältmarskalk Montgomery då han på fredagen gav sin välsignelse åt de taktiska planer för Västeuropas försvar som gjorts upp vid en stabsövning med Västunionens försvarsministrar och generaler.

Denna "taktiska övning utan trupper" leddes i Västunionens högkvarter av markstyrkornas överbefälhavare general de Lattre Tassigny personligen. Den säges ha bestått i en demonstration av en fingerad strid mellan västmakternas mark-, flyg- samt sjöstridskrafter och styrkor som sökte invadera Västeuropa.

I ett officiellt meddelande heter hdet: "Vid denna övning som pågick fyra dagar har man behandlat alla problem i samband med Västeuropas försvar. Övningen har följts med stort intresse av de deltagande".

— Det får inte bli någon specialisering inom Atlantpaktstaternas styrkor. Inte t. ex. franskt infanteri, brittisk flotta eller amerikanskt flyg utan varje land måste lämna sin medverkan inom alla vapengrenar, yttrade franske försvarsminister Moch på fredagen.

Han framhöll att antalet allierade trupper i Västtyskland är otillräckligt för effektivt skydd och kritiserade "den brottsliga hållning som heter neutralitet". Det är nämlire dyrbart att förhindra aggression än att senare behöva kasta ut inkräktarna, och det innebär ingående förhandlingar om upprättande av ett Elbe-Rhen-system. Våra allierade måste förstå att om man ber oss att prestera mestmöjliga, måste de också göra likadant, sade han.

100 dödsoffer för jordbävning

CARACAS, VENUZUELA (TT — Reuter).

Hundra människor uppges ha dödats vid en jordbävning i staden El Tocuyo i Venezuela.

— —

Leopold skall närvara då sonen blir regent

BRYSSEL (TT — Reuter).

Kung Leopold kommer att stå bakom sin son prins Baudouin då denne nästa vecka avlägger eden som Belgiens nye statsöverhuvud — ceremonin skall äga rum på onsdag eller torsdag försåvitt inte godkännandet av maktöverföringen fördröjs av någon avsiktlig längbratardebatt i parlamentet. De som väntas motsätta sig lagförslaget är de specielit kungatrogna inom den helkatolska regeringen På fredagen skall medlemmarna av katolska partiets exekutiv besluta om de skall lämna sina poster som protest i ot "kungens avsättning under tvång".

2,000 fastigheter spolierades vid brandkatastrof

ANKARA (TT — Reuter).

2,000 hus och butiker i afärsdistriktet i staden Balikesir, 500 km. väster om Ankara, förstördes vid en förödande eldsvåda på torsdagskvällen. Brandens intensitet framgår av att nästan ett helt kvarter spolierades på en kvart. Inga människor omkom men fyra personer fick svåra brännskador. De materiella skadorna uppskattas till 30 milj. turkiska pund.

Försvarsministern:

Läget påkallar ej ökade inkallelser

KATRINEHOLM (TT).

Det internationella lägets krav på landets omedelbara beredskap har föranlett Katrineholms-Kuriren att hos försvarsdepartementet göra två frågor om årets repetitionsövningar. Den första frågan gällde huruvida medel finns disponibla för att öka inkallelserna utöver de 40,000 man, varmed försvarsministern räknade i årets statsverksproposition.

På detta svarade en tjänsteman i departementet, att det normalt inte finns medel för inkallelser utöver den fastställda ramen. Om sådana medel behövs måste en omdisposition av anslagen göras, varvid andra poster blir lidande. Vid ett extraordinärt läge måste givetvis extraordinära åtgärder vidtas.

Försvarsminister Vougt besvarade personligen den andra frågan huruvida läget kan anses så allvarligt att dylika extraordinära åtgärder måste vidtas. Någon utökning av inkallelser är icke nu påtänkt, sade han. Av de 40,000 kommer 33,000 att tjänstgöra instundande höst samt resten, 7,000 man, på våren. Av de inkallade tillhör en del lokalförsvarsförbanden.

Beredskapens skärpning främst

— Riksdagsman Jarl Hjalmarson, som är ledamot av 1949 års försvarsutredning, är med anledning av vissa uttalanden i den försvarsdiskussion som uppstått efter Korea-krisen, för TT gjort ett uttalande, vari det bl. a. heter:

Försvarsutredningens skrivelse till konungen blev färdig på försommaren, uppdraget till ÖB att inkomma med förslag till försvarsorganisationen inom viss kostnadsram gavs i samförstånd med försvarsledningen. Men beslut härom fattades åtskillig tid före koreakrigets utbrott. Den kritik, som från några håll riktats mot försvarsutredningen därför att denna i nuvarande läge skulle lämnat ÖB ett sådant uppdrag, har således ej tagit hänsyn till själva händelseförloppet. För min egen del anser jag, säger hr Hjalmarson, att i nuvarande allvarliga läge regeringen, som det givits vad som förekommit, bör ge direktiv, som möjliggör för vår högsta försvarsledning att helt få koncentrera sina krafter på lösandet av de omedelbart aktuella uppgifterna och att den mera långsiktiga utredningsuppdraget följaktligen bör få anstå. Hela frågan har numera genom den skärpta världspolitiska situationen kommit i ett nytt läge, varvid skyndsam förstärkning av vår beredskap måste gå före planeringsarbetet för en omorganisation på längre sikt.

Sverige påskyndar import och lagring av viktiga varor

STOCKHOLM (TT).

Verksamheten inom riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap är nog att anse som ett mycket omfattigt diskussionsämne, framhåller generaldirektör Qvistgaard för Sv. D. Med hänsyn till det i dagens läge allmänna intresset för vår beredskap anser jag mig emellertid böra framhålla, att vi under vårt arbete med beredskapsplanering givetvis beaktat de senaste månadernas händelseutveckling.

Vi har haft uppmärksamheten inriktad på de åtgärder som omedelbart kunnat vidtas, ävensom på de krav som uppställer sig i ett skärpt beredskapsläge. Importleveranser till riksnämndens reservförråd av för landets beredskap viktiga varor påskyndas, tabåer över importbehov och för beredskapen viktig inhemsk produktion revideras och skyddsplacering av viktiga varor uppmärksammas, varvid man i första hand inriktar sig på utökning av produktions- och förvaringsmöjligheter i bergrum.

Slutligen vill jag framhålla, säger geenraldirektören, att ett radikalt genomförande av ett flertal åtgärder inom den ekonomiska försvarsberedskapen givetvis leder till allvarliga återverkningar inom industri, näringsliv, folkförsörjning och utrikeshandel etc.

— —

VATIKANSTDEN: Ungerska regeringen har beslutat att stänga alla teologiska fakulteter, meddelar vatikanradion. Kyrkan kommer i framtiden att förbjudas att meddela religiös undervisning.

Man fruktar att dessa åtgärder är upptakten till ett införande av kommunistiska teologiska fakulteter, som i Tjeckoslovakien.

Nytt medel mot insekter är ett livsfarligt gift

STOCKHOLM (TT)

Ett nytt effektivt medel mot insekter har visat sig medföra stor förgiftningsrisk. Dr Åke Svensson fäster i Läkartidningen uppmärksamheten på att insektbekämpningsmedlet innehåller dietylparanitrofenultiofosfat, i handeln förekommande under benämningarna Bladan, Ber besprutning och i pulverform för bepudring av fruktträd, buskar, grönsaksland, raps och rovfält m. m.

Parathionet, som anses tre till fem gånger giftigare än nikotin, kan ge upphov till mycket svåra förgiftningstillstånd och dödsfall, och redan en liten droppe stänkt i ögat kan leda till döden. En daglig obetydlig dos, t. ex. på huden kan även ha dödlig följd.

Kejsar Neros cirkus funnen vid utgrävning

ROM (TT — Reuter).

Under utgrävningsarbete inom området för Petrusbasilikan har man funnit spår av kejsar Neros cirkus, där aposteln Petrus led martyrdöden.

I Vatikanen framhåller man att cirkusen, som varit spårlöst försvunnen i århundraden, nu upptäckts under två moderna byggnader som håller på att uppföras vid ingången till Petrustorget. Som följd av traditionen att de tidiga kristna kyrkorna ofta uppfördes på den plats där någon lidit martyrdöden har arkeologerna hittills trott att cirkusen låg under själva basilikan.

Vädret

Landdistrikt: Mestadels Svag vind. Övervägande torrt och tämligen varmt väder.

Allmänna utsikter för söndagen: Mestadels svag vind. Övervägande torrt väder. Inga större temperaturändringar.

Sjödistrikt: Lätt till frisk ytterligare avtagande bris mellan nordost och nord.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm.

Redaktör: GUSTAF BERTLAND
Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Prenumerationspriser:
Helår 19:—, halvår 10:25 kvartal 5:50, månad 2:05.
Annonser till första sidan mottagas icke.

Annonspriset:
Före text 21 öre pr mm.
Textsida.. 23 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 25 öre pr mm.
Under rubrikerna: Bortappat, Önskas hyra och platsesök, 18 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- och födelseannonser 6 kronor.
10 proc. förhöjning för annonser inlämnade efter kl. 8 fm. till införande i samma dags tidning.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 50 öre.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.

Markarydskontoret:
Red.: Sven B. Jönsson
Villagatan, Markaryd.
Telefon 150.

TBV.

English meeting on Monday at 19.50 P. M. Local: Stadshotel let. Doctor C. Baier from Hull University College will lecture on Social conditions in England.

Medlemmarna

i Östra Karups -BF-, SLKF- och SLU-avdelningar kallas till möte i byggdegården tisdagen d. 8 aug. kl. 19.30.

Ärende: Upprätta valsedel till kommunalfullmäktigevalet.

Styrelserna.

Hishult

Bondeförbundare, SLKF:are och SLU:are och dess meningsfränder kallas till sammanträde i Hishults kommunalrum måndagen den 7 aug. 1950 kl. 7 em.

Ärende: Uppsättande av kandidater till fullmäktige i Hishults socken för höstens val.

Andra frågor som berör kommunens kommande utveckling och organisation.

Styrelserna.

Den

som lånat vår transportkärra torde omedelbart återställa den på sin plats.

CYKEL-CENTRUM
Storgatan - Laholm.

I DAG OCH I MORGON:

Lagaholmsspelen i Laholm.

Kl. 21.15 krönikespelet
HENRIK VIII.

Buss avgår från Stortorget till Mellbystrand båda dagarna kl. 23.

Prima lantbruk

beläget intill landsväg i mellersta Halland, omfattande cirka 40 tnld åker och 35 tnld skog, försett med modern bostad om 5 rum, kök och hall, bra ekonomibyggnader, mycket vackert läge, till salu på grund av olyckshändelse för tillträde omedelbart.

HAESS Fastighetsförmedling, Slakteriet, Halmstad.
Utom kontorstid tel. 5683.

Gå till Laholms Idrottsplats
i morgon söndag kl. 14 och se Halmstads nya kometlag

F14 contra Laholms BK

Förmatch kl. 12.15 mellan resp. lags reserver.

FLYGARFEST på F14

den 5 och 6 aug.

DANS på inbyggd jättedansbana.

Lördag 18.00—24.00 den kända danska orkestern **Bertrand Beck** med refrängsångerskan **Lillian Fogman.** 14.00—18.00 **stor barn- och familjefest.** Inskrränkning av nöjesarrangemangen kl. 17.00—18.00.

Söndag 19.00—23.00 **Charles Normans berömda orkester.**

STORT NÖJESFÄLT. STOR DJURVARIETÉ.

OBS.! Ingång Mickedalavägen.

Bussar avgå stora torg till nöjesfältet och åter efter dansen

Trädgårdsutställningen

Till deltagande i **Hallands Trädgårdsutställning i Halmstad** å Norre Katt den 6—8 oktober 1950 inbjudas frukt-, trädgårds- och biodlare samt trädgårdskolonister inom länet. Program tillhandahålles och upplysningar lämnas genom Trädgårdsutställningen, Halmstad.

Utställningsstyrelsen.

Strandhotellet - Mellbystrand

DANS

lördag och söndag till HARDYS ORKESTER.

Bordbeställn. Mellbystrand tel. 12 och 19.

Olympia café & matservering

LAHOLM. TEL. 206.

REKOMMENDERAS.

FASTIGHETS- och LÖSÖREAUKTION.

Torsdagen den 10 innevarande augusti med början kl. 1.00 på dagen låter dödsbodelägarna efter hemmansägaren Maria Svensson i Mäste att å offentlig auktion försälja dels

Jordbruksfastigheten Mäste 1:1 i Vrå socken, med en totalareal av 72,48 har, varav 7 har odlad lättbrukad åkerjord samt 40 har produktiv skogsmark, beväxt med dels barr- och dels lövskog. Fastigheten är bra bebyggd och belägen vid allmänna vägen Vrå—Laholm, cirka 2,5 km. från Vrå kyrksamhälle, dels

Inre och yttre lösöre, varav nämnes 1 antik dalaklocka, 1 antik kammarorgel, 1 divansoffa, 1 orgel, diverse enklare möbler och husgeråd samt 1 el. motor, tröskverk, hackelseverk, sädesharpa, vagnar, plogar, ärder, harvar, våg, slipsten, fjädervagn m. m., m. m.

För försäljning av fastigheten villkoras att köparen äger rätt att förvärva jordbruksfastighet och vederbörligt tillstånd till förvärvet erhålles. Tio procent av köpeskillingen erlägges kontant vid auktionen. Fri prövningsrätt av avgivet anbud förbehålles. Nuvarande arrendatorn av jordbruket förbehållen rätt att på oförändrade villkor innehava arrendet till arrendetidens utgång. (Avser ej byggnaderna.)

Övriga auktionsvillkor tillkännagives vid auktionen.

Vrå den 2 augusti 1950.

J. E. BJERSÉR.
Tel. 10 Vrå.

Köper alla slag av trävaror.

Försäljer alla slag av byggnadsmaterial.

Från egna skogar och avverkningar producerar våra sågverk och hyvlerier god sortering av alla slags trävaror till humana priser!

Timmer och **bjälkar** i alla förekommande dimensioner.

Plank 1½", 2", 2½" och 3" tjocklek i bredder från 4 till 10".

Hyvlade och **ohyvlade bräder,** ½" ¾", 1", 1¼" i alla förekommande bredder.

Råspont, golvbräder till låga priser.
Snickerivirke, foder och **listverk.**
Hårda och **porösa plattor.**
Papp av alla slag, spik, **tegel, cement** och **kalk.**
Cementblock, rör, brunnsringar och **lock.**
Stängselpålar av ek, bok, ask och alm.

Lådvirke i önskade mått och dimensioner.
Infordra Edra offerter och inlämna Edra beställningar till

Skogaby Träförädling

SKOGABY

Tel. Kontoret 71. Bostaden 61.

HÄESS

Halmstads Slakteriförenings Charkuterifabrik

länets största och en av landets modernaste, rekommenderar sina förstklassiga tillverkningar, vilka **försäljas i våra butiker i Laholm** och **Markaryd.**

Även stor sortering i **konserver** och **ost.**

HÅESS Charkuterivaror - Bäst och billigast

Herrar Hästägare!

Ni kan få skott Edra hästar hemma på gården.

Ring 90 Tureby
VERNER PETTERSSON, Nordanå.

Lösöreauktion i Knäred.

På grund av bortflyttning från orten låter f. hemmansäg. Henrik Johansson, Knäred, genom auktion lördagen den 12 aug. kl. 13 försälja div. möbler, sängkläder, linnevaror, gardiner, mattor, porslin, glas och kökssaker, en dammsugare, golvlampa, am. väggur, snickareverktyg, handredskap, ett parti bräder, c:a 10 kbm småhuggen ved, 34 höns och kycklingar, en herr- och en damcykel, en torvmosselott med bärgningslada.

Solida köpare erhålla tre mån. villkorlig kredit med äganderättsförbehåll.

Knäred den 4 aug. 1950. **SIGFR. CARLSSON.**

Fotboll

Nya Idrottsplatsen i Skogaby söndag kl. 15.30
SNÖSTORPS IF—SKOGABY BK.

FOTBOLL
Hishults Idrottsplats söndag kl. 15.30
VÄRSJÖ IF—HISHULTS AIS.
Förmatch kl. 14 mellan pojklagen.

Fotboll

Växtorps Idrottsplats söndag kl. 14
KNÄREDS IK—VAXTORPS BOIS
söndag kl. 12.15
KNÄREDS IK b—VAXTORPS BOIS b.

FOTBOLL
å Genevads Idrottsplats söndag kl. 11.15
VEINGE IF—GENEVADS IF
Förmatch 9.30 B-lagen.

Till salu

Havrehalm
till salu billigt. **Tel. 8 Rännelöv.**

Renault 1937 års

4-dörrars, med värme, säljes för endast 2,000 kr. vid snabb affär.
Tel. 555 Laholm, affärstid, bostaden 785.

Dräktiga gyltor
till salu. Suggor köpas eller tages i byte.
ERIK LARSSON.
Tel. 49 Knäred.

500 m/m stationärt
tröskverk,
enkelrensande, med remskivor för hälmfläkt, till salu event. byte med motorcykel.
Tel. 12 Porsabygget.

Schäfer,

hanhund, med stamtavla, till salu. **Tel. 71 b Alstorp.**

INTERNATIONAL
Epa-traktor
med 5-växlad låda och avtagbar hytt, till salu, event. byte med bil eller motorcykel.
Tel. 12 Porsabygget.

SAKTA FAKTEN
innan Du blir statistik. Det är cyklister och fotgängare, som förolyckas mest i trafiken.

Lägenhetsbyte

2-rumslägenhet
å 1:a vån. i Rosengården bytes mot halvmodern i samma storlek. Svar till "I Laholm eller dess närhet", Laholms Tidning, Laholm.

Lediga platser

Gift kreatursskötare
erhåller anställning på **Axelvolds gård** den 1 nov. Automatisk utgödsling i kostallet. Utearbete på sommaren. Bostad, modern med vc och badrum.
Tel. Växtorp 2.

En matare

erhåller anställning vid Perstorps-Hjörnereds tröskförening.
Tel. 4 a Ysby eller 82 Alstorp.

MATARE
erhålla anställning vid Svenshults tröskverksförening under instundande trösksäsong. Närmare upplysningar pr **tel. 19 Svenshult.**

Önskas köpa

Tomflaskor
uppköpes till dagens gällande priser. Hämtas efter tillsägelse.
GUSTAF BERKMAN.
Bagarliden, Laholm. Tel. 289.
Träffas säkrast kl. 6—8 fm. samt efter kl. 19.

Bilar köpas
för nedskrotning till högsta priser.
Henning Johansson, Fridhem Bygget. Tel. 24 — bost. 34.

Smågrisar
köpas varje vecka för export.
Erik Bengtssons Grisexport. Tel. 225 **Markaryd** Tel. 225

Höns

och ungtuppar, uppköpas till högsta dagspriser.
Åke Andersson, Knäred.
Tel. 81.

EN ANNONS VÄRDE
beror i hög grad på att den tidning man använder sig av är spridd just i den bygd, vars befolkning man vill träffa. För sydhallänningarna är LAHOLMS TIDNING det rätta annonsorganet.

Önskas hyra

BOSTAD

önskas hyra i södra Halland. Helst 5 rum o. kök med moderna bekvämligheter. Omöblerad men alla förslag beaktas. Utförliga svar till "I sept.—årsvis", Gumælius Annonsbyrå, Göteborg, f. v. b.

Läkare- o. ingenjörsfamilj
önska för nästa sommar hyra var sin lägenhet i Mellbystrand eller ev. Skummeslöv nära stranden och i närheten av varandra, c:a 3 rum o. kök vardera. Svar till "Juni—Augusti 51", Svenska Dagbladet, Birger Jarlsg., **Stockholm.**

LT
DEN 5 AUG.

Svensk flathet

Gång på gång får vi bevis på ryskt intresse för Sverige. För 8—10 dagar sedan gjorde en rysk flottekader en kryssning längs svenska norrlandskusten blott sex sjömil från stranden. Särskilt anmärkningsvärt är ju denna spaningsraid eftersom fredliga svenska fiskare arresteras, om de kommer mindre än 12 sjömil från södra Östersjökusten, där ryssarna står för kustbevakningen.

Den senaste rapporten om ryssarnas intresse för svenska försvarsförhållanden kom för några dagar sedan, då det meddelades, att ryska diplomater ertappats med att fotografera inom militärt skyddsområde i Stockholms skärgård. Ryssarna avvisades naturligtvis från det förbjudna området, men märkligt nog fick de behålla inte bara sina kameror utan även de av dem exponerade filmrullarna. "Den diplomatiska immuniteten" förhindrade ett beslag av filmrullarna, förklarar man på utrikesdepartementet.

Jo, det är ju snällt av UD och de svenska myndigheterna att rätta sig efter de diplomatiska sedvänjorna. Men det står inte i överensstämmelse med skrivna eller oskrivna lagar, att främmande diplomater får överträda förordningar i det land, där de vistas. Vi svenskar har rätt att själva bestämma om ordningen inom våra egna gränser. När ett skärgårdsparti förklaras för fästningsområde och förbjudes för utlänningar, bör detta respekteras även av ryska diplomater. Vi kan aldrig tänka oss, att Sverige är skyldigt att så hålla på de diplomatiska sedvänjorna, att man inte för fram kallning och event. beslag kan låna en filmrulle, som en utländsk diplomat trots fotograferings- och tillträdesförbud exponerat inom ett militärt skyddsområde. Hur skulle det ha gått, om en svensk ertappats med att fotografera inom ett fästningsområde vid t. ex. Leningrad? Hade han fått taga med sig de exponerade filmrullarna, sedan han av den ryska polisen blivit upplyst om att han befunnit sig inom och fotograferat inom ett militärt skyddsområde? Något svar på den frågan behöver inte lämnas. Uppbringandet av de svenska fiskarena 12 mil från Balticums kust har — bland mycket annat — klart och tydligt lämnat besked om den saken.

Att de ryska diplomaterna fick behålla filmrullarna är ett nytt exempel på svensk godtrogenhet och beskedlighet eller — riktigare uttryckt — exempel på svensk flathet. Det är ingalunda ovanligt, att vi svenskar, enskilda och myndigheter, visar sådan mot utlänningar. Självklart är att vi skall visa den största artighet och tillmötesgående mot främlingar. Men om dessa visar ett otillbörligt intresse för sådant, som rör vårt försvar, måste vi iakttaga den största vaksamhet mot dem. Världssituationen är tyvärr sådan, att det är nödvändigt med en sådan vaksamhet åt alla håll.

G. B—d.

Den adertonde Lagaholmsfesten

äger rum i dag och i morgon. Dessa folk- och hembygdsfestligheter med deras på sitt sätt enastående krönikespel har fortfarande lika stor popularitet som förr eller kanske t. o. m. än större. Alla vet vi, vad de betytt för Laholms smyckan de med konstverk och för stadens förskönING på annat sätt, och därför skall vi inte nu orda därom. Vi får alla hoppas, att det ekonomiska resultatet av festen blir gott även i år, och det är tacknämligt om var och en som besöker festen efter råd och lägenhet bidrager till ett gott ekonomiskt resultat. Stadens fastighetsägare bör bidraga till att skapa feststämning med att hissa flaggorna i topp. Laholm får festdagarna besök av ett stort antal människor från andra orter, och en allmän flaggning innebär på sitt sätt också en välkomsthälsning till dessa gäster och en artighet mot dem.

LAHOLM

Över en fjärdedel av småskolebarnen lider av tandröta.

Medicinalstyrelsen har med ledning av folktandvårdspolikliniKernas årsberättelser sökt få fram den aktuella kariesprocenten hos sjuåringarna.

Procenttalen växlar starkt år från år inom de olika länen och det har i många fall visat sig svårt att kunna bilda sig en uppfattning om vilka typiska olikheter, som till äventyrs kan finnas mellan olika landsdelar Genomgående låga tal, d. v. s. relativt lågt vårdbehov, visar sig emellertid för t. ex. Södermanlands och Västmanlands län och höga för Östergötlands, Värmlands och Jämtlands län. Genomsnittstalet för hela riket har sjunkit från 29.1 år 1941 till 24 à 25 åren 1943 och 1944 för att därefter hålla sig på ungefär denna nivå eller med andra ord det genomsnittliga vårdbehovet i det permanenta bettet hos 7-åringarna i folktandvården har minskats från 1941 till 1947 med cirka 15 proc. År 1948 ökade den aktuella kariesprocenten ånyo och överstiger nu siffran för år 1942. Att märka är därvid att en stegring från 1947 till 1948 kunnat registreras såväl i Södermanlands län som Göteborgs stad, där folktandvården under båda dessa år varit helt genomförd. Inom Malmöhus läns landstingsområde var kariesprocenten hos sjuåringarna 27,5 år 1947 mot 28,9 år 1948.

Ämnar Ni
reparera och isolera Edra bostadshus så använd **masonite** och porösa **träfiberplattor,** som alltid finnas i lager hos oss.
CARL LARSSONS EFTR Larsson & Berkman
Tel. 38, 191 o. 781 Laholm

Hallands Trädgårdsutställning.

Som framgår av annons i dagens tidning, inbjudas frukt-, trädgårds- och biodlare samt trädgårdskolonister inom länet till deltagande i Hallands Träd-

Kläder
för alla väder
hos
Lundins

Aromrikt
Stimulerande

SKÅNSKANS KAFFE

INSAMLINGEN

till Sven Ottossons i Växtorp efterlevande pågår. Listor finnas utlagda i affärerna i Växtorp och Hasslöv samt å Laholms Tidnings kontor. Bidrag kunna även insättas på vårt postgironummer 175758 med tydligt angivande att det gäller Sven Ottossons efterlevande.

Transport	1.615:—
W. P., Olestorp	10:—
Frälsn.-arméns hjälptrupp, Staversholt, Växtorp	20:—
F. Nilsson, Växtorp	5:—
E. O. och A. O., Skottorp	10:—
Familjen Nilsson, Skottorp	10:—
Alice och Gotthard	10:—
Ragnar Nilsson, Köpinge	10:—
Hanna Johansson, Köpinge	5:—
Vindrarps Syförening	50:—
Hishults avd. av SLKF	16:—
Ida och John Olsson, Brohuset	25:—
S. P.	10:—
Kronor	1.796:—

På förekommen anledning vill Röda Korskretsen i Hasslöv—Växtorp meddela, att de insamlade medlen i första hand äro avsedda för en veckohjälp till den hårt prövade familjen. Därest det blir något över — vilket kretsens ordf. fru Margit Gisle varmt hoppas, kommer detta att sättas på spärrkonto på bank för varje barn.

Predikoturer

Laholm hgm. 10 p. Bergman.
Skogaby hgm. 13.30 p. Bergman.
Knäred hgm. 10.30 kh. Eriksson. Lördag 20 aftongudtj. kh. Eriksson.
Egernahults skola 15 gudstj. kh. Eriksson.
Vejnge hgm. 13 kh. Ljung.
Tjärby hgm. 10 kh. Peters.
Mästocka hgm. m. nvg. 10 kh. Ljung.
Hishult hgm. 13.30 kh. Gustafsson.
Rännestöv hgm. 9.30 kh. Sjöholm.
Ysby hgm. 13.30 kh. Sjöholm.
Hasslöv hgm. 9.30 p. Bastholm.
Växtorp hgm. i Godtemplarsalen 13.30 p. Bastholm.
Vråkärrs skola 9.30 kh. Hallind.
Fladalts skola 13.30 kh. Hallind.
Ö. Karup hgm. 13 v. p. Håkan Starke.
Skummeslöv hgm 10 v. p. Håkan Starke.
Hinneryd hgm. 11. Gudstjänst i Tommaryds skola kl. 4.
Ekeryd, Betania: Sönd. kl. 11.30 De gamlas dag. H.H.N. Tisd. den 8/8 börja tältmötena. Plats: hos Bengtssons, Ekeryd. Tisd. t.o.m. fred. kl. 7.30 varje kväll. Past. Herbert Olsson, Sahlin och sångarna.
Laholm hgm. 10 p. Hagberg.
Skogaby hgm. 13.30 p. Hagberg.
Veinge, Tabernaklet sönd. 2 pred. av pastorerna Herbert Olsson och Häggestam. Därefter församlingsmöte. Torsd. predikan Häggestam.

gårdsutställning i Halmstad å Norre Katt den 6—8 oktober 1950.

De perfekta
glasögonen
finner Ni hos oss.
Läkarerecept expedieras.
TORE NILSON
Optiker.
Laholm.

Engelskt föredrag

hålles på måndag kl. 19.30 på Stadshotellet i Laholm av d:r C. Baier från University College i Hull, som då föreläser om "Social conditions in England". Inträdet är fritt, och alla intresserade är välkomna. Arrangör är TBV.

BADORTSFÖRENINGENS ÅRSMÖTE:

6.000 kronor anslogs till allmännyttiga ändamål

KAMRER L. LANQUIST NY VALDES TILL ORDF. — MÅNGA PROBLEM UNDER DEBATT.

Mellbystrands badortsförening hade i går kväll årsmöte på Strandhotellet. Sammanträdet var besökt av ett 70-tal personer och pågick i drygt två timmar. Många för badorten viktiga frågor behandlades, och diskussionerna var livliga. Direktör S. H. Fogelklou avgick som ordf. och avtackades. Ny ordf. blev bankkamrer Lennart Lanquist.

Årsmötet öppnades av direktör Fogelklou, som även utsågs att leda förhandlingarna. Redogörelse för badortsfesten i juli lämnades. Av berättelsen framgick, att nettoinkomsten noga räknat blev 8.743:97 kr. Revisorerna tillstyrkte full ansvarsfrihet men lämnade samtidigt en del anvisningar om hur festkommittén skulle ha handlat för att vinsten skulle blivit ännu större. Dessa påpekanden väckte livliga protester bland mötesdeltagarna, som ansåg att festkommittén på ett utomordentligt gott sätt handhaft sitt uppdrag, och ansvarsfrihet beviljades med en applåd som demonstration av enigheten.

Så blev det styrelseval. Till styrelseledamöter omvaldes fru Rut Pamp, Göteborg, fru Astrid Fehne, Hova, direktör A. W. Haraldsson, Osby, kamrer L. Lanquist, Laholm, och disponent J. Persson, Bromma, och nyvalides tandläkare Carl Christensson, Laholm, och urmakare Tore Nilson, Laholm, efter direktör S. H. Fogelklou, som nu har för avsikt att avflytta från Mellbystrand, samt överstelöjtnant R. Grandin, som också undanbad sig återval.

Styrelsesuppleanter blev lärare Georg Persson, Laholm, adjunkt S. Petersson, Norrköping, och ingenjör L. Wichers, Hälsingborg.

Till revisorer utsågs köpman Nils Olsson, Laholm, och köpman Gunnar Nilsson, S:a Mellby, med köpman Thure Lundström, Mellbystrand, och ombudsman Mander Carlson, Laholm som suppl.

Ett förslag till stadgar hade utarbetats och genomgicks punkt för punkt. Förslaget godkändes med några smärre justeringar. För att bli definitivt giltigt skall det fastställas av en senare föreningsstämma.

Beslut om anordningar till trevnad för badgästerna.

Tack vare badortsfesten, en gåva av dir. Färe på 1.000 kr. och andra bidrag samt årsavgifter har föreningen nu en kassa på något över 10.000 kr. Styrelsen hade nu gjort upp förslag på ett flertal arbeten, som kunde göras för dessa pengar. Styrelsen föreslog sålunda anläggande av fyra nya gångbanor ned till stranden, nämligen till stranden från vägarna vid tandl. Christenssons fastighet, vid Kirunakolonien, vid Andréns fastighet och vid fiskare Gottfr. Svenssons fastighet.

Styrelsens förslag upptog vidare följande: En badflotte längre söderut, tillsättande av tre stugfogdar, vilka vintertid minst var fjortonde dag skulle göra en inspektion i badorten för att se om väder och vind skadat fastigheterna eller annan överkan på dem förekommit. Vidare föreslog styrelsen anställande av simlärare, som även skulle vara lekledare, byggande av simbrygga eller simbassäng, o. uppsättande av 2 stora kartor. Styrelsen hade ansett, att 6.000 kr. skulle behövas för dessa arbeten.

Årsmötet beslöt nu att bifalla styrelsens förslag och beslöja det nämnda beloppet i anslag för kostnaderna. Betr. stugfogdarna hade styrelsen även föreslagit, att inspektionen skulle gälla även de fastigheter, vars ägare icke tillhör föreningen, och årsmötet var generöst nog att bifalla även detta. Ett villkor för att fastighetsägarna — föreningsmedlemmar och andra — skall komma i åtnjutande av förmånen att bli varskodda om ev. skador på byggnaderna är, att de vid avflyttningen på hösten sätter upp en lapp på dörren med uppgift om ägarens namn, adress och telefonnummer.

En lång önskelista.

Även andra förslag till disposition av nuvarande och event. nya tillgångar framkom. Apotekare Fehne i Hova tyckte, att badortsföreningen borde sätta upp en stor skylt som med en väl förmulerad text hälsade folk välkomna till Mellbystrand. Nu skall ju här sättas upp vägskyltar med varningar och förbud. Det skulle vara trevligt med även en skylt som inte innehöll ett förbud, sade hr Fehne.

Fru Maria Svensson tyckte, att föreningen borde göra några försöksplanteringar för att binda sanden och åstadkomma vindskydd.

Tandl. Christensson erinrade om nödvändigheten att något göres för förebyggande av trafikolyckor. Detta är särskilt nödvändigt med hänsyn till det stora antalet barn, som finns i Mellbystrand. Vidare förde hr Christensson telefonfrågan på tal. Ett villkor för nattförbindelse är som bekant minst 100 abonnenter. Telefonnumren i Mellbystrand överstiger nu denna siffra avsevärt. Att badorten dock inte har nattelefon beror på att många av telefonabonnenterna har endast deltidsabonnemang, och sådana räknas inte i fråga om villkoret för nattförbindelse. Men det fattas blott ett fåtal helårsabonnenter för att Mellbystrand skulle få telefonväxeln öppen dygnet runt. Tandl. Christensson ifrågasatte nu, om icke föreningen för några telefoner skulle kunna betala den merkostnad, som helårsabonnemang innebär, varigenom samtliga abonnenter i Mellbystrand skulle komma i åtnjutande av förmånen av telefonförbindelser dygnet runt.

En annan talare ansåg, att man borde försöka få SJ-bussarna att medföra brevlådor på kvällarna, då inga brevlådor töms i badorten.

Köpman Folke Andrén ifrågasatte, om inte föreningen åtminstone som experiment kunde hyra en motorbåt och sålunda skapa möjlighet till surfing-sport för de badande.

Styrelsen fick i uppdrag att närmare undersöka de förslag, som framlagts.

Badortsfest event. även nästa år.

På dagordningen stod även frågan om anordnande av en badortsfest nästa år. Också denna fråga föranledde en livlig diskussion.

Kapten Haglund, Stockholm, ansåg, att föreningen vid kommande fester icke borde tillåta sådant "tingel-tangel" som det, som förekom vid årets fest. Värdigare nöjen finns för en familjebadort som Mellbystrand, sade han.

Köpman Folke Andrén, Göteborg, var också böjd att instämma i de synpunkter som kapten Haglund framfört. Men han och många flera andra talare framhöll också, att s. k. tingel-tangel är en ganska nödvändig förutsättning för ett gott ekonomiskt resultat. Fru Maria Svensson ansåg att badortsfesterna borde bli en tradition i Mellbystrand liksom Lagaholmsspelen är det i Laholm.

Kamrer L. Lanquist lämnade en redogörelse för möjligheten av att anordna en fest utan "tingel-tangel" och det ekonomiska utbyte man kunde vänta av en sådan.

Årsmötet beslutade därefter att ge styrelsen i uppdrag att om möjligt anordna en badortens dag även nästa år. Denna fest skulle ges en "värdigare utformning" därest detta skulle anses möjligt med hänsyn till det ekonomiska resultatet av festen.

När man hunnit hit, hade man hållit på att diskutera i drygt två timmar, och nu hade man pratat så mycket, att lusten att diskutera vidare var slut. Dir. Fogelklou framförde ett tack för offerviljan hos dem, som gagnat föreningen, samt tackade för egen del för gott samarbete. Kamrer Lanquist framförde styrelsens tack till dir. Fogelklou o. kapten Einar Söderén, Stockholm, uttalade årsmötets och föreningens tack till den avgående ordf. dir. Fogelklou.

Den nya styrelsen

sammanträdde efter årsmötet varvid den konstituerade sig på följande sätt: Ordf L. Lanquist, vice ordf. A. W. Haraldsson, sekreterare C. Christensson och kassör Tore Nilson.

Baltbåt med 100 ombord rymde från Falkenberg

BÅTEN GICK TILL HAVS UNDER NATTEN UTAN FLAGGA OCH PAPPER.

Flyktingbåten Måsen, vars uppehåll i Falkenberg väckt uppsenade i en stor del av svenska pressen, beredde natten till i går tullmyndigheter och andra som intresserat sig för dess vidare öden en prima överraskning. Utan att vara pressen, beredde natten till i går tullmyndigheter och andra som intresserat sig för dess vidare öden en prima överraskning. Utan att vara under visitering eller meddelat sina avsikter släppte det ryktbare fartyget vid 3-tiden sina förtöjningar och gav sig iväg med sin människolast. Fartyget saknade både skeppshandlingar och flagga.

Måsen tog västlig kurs, och så snart avgången observerats från lotsutkiken larmades både tull och polis. Senare blev även kustbevakningen underrättad, men att komma i kontakt med fartyget, innan detta hunnit ut på internationellt vatten var en svår för att inte säga omöjlig uppgift. De enda oklara affärer Måsen hade var en del handlingar, som skulle ”vhämtats på tullkammaren, medan hamnavgift i vanlig ordning erlagts på hamnkontoret. Inte heller hade polisen något otalt med de ombordvarande. Något annat skäl för den brådstörtade avfärden än att slippa ifrån ytterligare uppmärksamhet, har man svårt för att tänka sig.

Ett rykte ville göra gällande att Måsen gått norrut för att ta ombord ytterligare flyktingar, men detta kan avlivas med en gång. Ombord befann sig, förutom de 18 besättningsmännen, ett sjuttiotal flyktingar, huvudsakligen lettländare men även enstaka ester samt tre polacker. De senaste dagarna hade åtskilliga balter anlänt till Falkenberg för att gå ombord på Måsen och bland dessa fanns många, som haft sysselsättning på fabriker i Gislaved. Några fler hade näppeligen kunnat beredas plats.

Måsen, som är en f. d. engelsk minsvepare, hade hela sin utrustning klar och tog på torsdagen ombord 11 ton vatten för resan. I motsats till vad som gjorts gällande i vissa tidningar får fartyget anses ha ett betydande sjövärde. Utrustningen är prima. Den har fyra livbåtar, varav en är utrustad med motor, och den enda anmärkning som kunde framställas var att utrymmet på däck är alltför knappt.

Måsen är registrerad i Puerto Calermo och seglar under Honduras flagg. Bland de ombordvarande befinner sig många sjövana män, bl. a. fiskare, och äldst bland passagerarna är en 81-årig dam. Måsen ämnar sig antagligen till Sydamerika, där flyktingarna har för avsikt att skapa sig en ny framtid i stället för den som spolierats genom kriget. Man får bara önska dem lycka till på färden och hoppas att de skall klara av den strapatsrika seglatsen.

Måsens avresa ingen flykt

Anledningen till att avfärden skedde natttetid och innan befälhavaren fått vederbörliga skeppshandlingar ombord är inte på något sätt att betrakta som ett slags flykt, förklarar överkonstapel Yngve Johansson.

Våra brudpar

Herr Karl Gustafsson, Axhult, med maka Effie f. Svensson, Veinge.
Foto Dahlqvist, Laholm.

Hishult

Utfärd till Torekov och Båstad

var i tisdags genom fattigvårdsstyrelsens försorg anordnad för de gamla på Hishults ålderdomshem jämte personal.

INSKRÄNKT.

Lärarinnan frågade lilla Greta vad som menas med monarki. Greta svarade att det var när det fanns en kung i landet.

— Men är det någon som vet vad som menas med inskränkt monarki?

Långt funderande i klassen och så räcker Stina upp handen.

— Det är när kungen har en drottning vid sin sida.

SEDAN TEG HON

En känd professor brukade tillbringa åtta av dygnets timmar i sitt bibliotek, och hans hustru suckade:

— Jag önskar verkligen att jag vore en bok.

— Varför det? frågade professorn.

— Jo, för då skulle du tillbringa tiden hos mig.

— Jag skulle inte ha någonting emot att du vore en almanacka, sade då den listige professorn.

— Varför just en almanacka? undrade hustrun.

— Jo, för då kunde jag få en ny varje år...

Rännestöv

Rännestövs kommunalfullmäktige

hade i går sammanträde. Skolstyrelsens förslag till skolskjutsar bifölls. Länsstyrelsens förslag till byggnadsplan för Vallberga stationssamhälle remitterades till byggnadsnämnden. Till trafikombud valdes fjärdingsman Hjalmar Jönsson.

Till e. o. lärarinna

vid Värestorps småskola valde folkskolestyrelsen vid sammanträde i går bland 25 sökande fröken Ulla Samuelsson, Veinge.

Laholms Tidning
har större upplaga än någon annan tidning i s:a Halland

Senaste nytt:

Polisjakt efter bil med "död kvinna i baksoffan"

STOR UPPSTÅNDELSE I STOCKHOLM, DOCK TROLIGEN FALSKT LARM.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Alla radiobilar i Stockholm sökte natten till lördagen en efter ett mystifierande larm från ett polisskåp vid Erstagatan på Söder. Enligt detta skulle en död kvinna ha suttit i bilens baksäte när den körde längs gatan söder ut. Larmet betraktades som alltför fantastiskt för att vara allvarligt men för alla eventualiteters skull gick stora radiobillarmet omedelbart. Polisbilarna omcade spärrar vid utfartsvägarna och fotgängarna togs i förhör. Spaningarna fortsatte hela natten.

Kungen fick svårt anfall av bronkit.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Kung Gustaf fick på torsdags kvällen en svår attack av sin bronkit och hans krafter blev tillfälligt mycket nedsatta. Höst attacken varade i två timmar, omtalar DN.

Natten blev emellertid lugn och på fredagen hade kung Gustaf hämtat nya krafter. Han kunde tillbringa 2 timmar på krocketplanen och spelade på kvällen ett party rummy med hovmarskalk von Essen.

Sverige får 300.000 kr i VM-pengar

En fin affär för Fotbollsförbundet.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Svenska fotbollsförbundet har nu underrättats om att dess andel i inkomsterna från VM i fotboll kommer att uppgå till inte mindre än 1,1 miljon cruzeiros eller närmare 300,000 sv. kronor, uppger St.-T. i ett telegram från Rio de Janeiro.

De svenska spelledarna trodde vid avresan från Brasilien att utdelningen skulle bli högst 100,000 kr.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

90 år

fyller i morgon f. lantbrukaren Magnus Svensson, Västra Meliby, Laholm. Han är född på den gård i Trulstorp, som han brukade till 1929 och vilken han i sin ungdom övertog. Sedan några år bor Magnus Svensson hos sin brorsons son, fastighetsägare Herbert Svensson. V. Mellby. M. Svensson var under sin krafts dagar en skötsam och duglig lantbrukare som helt ägnade sig åt skötseln av sin gård. Den gamle hedersmannen är ännu trots den höga åldern vid ganska god vigör, såväl fysiskt som psykiskt.

HYLLNINGAR

— F. lantbrukaren Anton Gudmundsson, Ryssgatan, Laholm, blev på sin 75-årsdag i går föremål för många hjärtliga hyllningar av släkt- och vän kretsen. Han fick därvid mottaga penningar, blommor i mängd samt telegram.

Vackra
Hederspresenter
bäst hos
EMILSON - Laholm.

DÖDSFALL

E. Seth. I onsdags avled på Örebro lasarett landsfiskal Eric Seth, Reftele, i en ålder av 54 år. Den bortgångne var född i Smålands Burseryd. Ar 1923 blev han landsfiskal i Reftele, en befattning som han innehade vid sin bortgång. Närmast är maka och fyra barn.

BEGRAVNING

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i Skummeslövs kyrka, då stoftet av f. lantbr. Carl Nilsson, Villa Hallen, Skot torp, vigdes till den sista vilan. Prestaverna fördes av lantbr. Viktor Nilsson, Skummeslövsstrand, och f. kvarnäg. J. A. Olsson, Skottorp. När kistan inbars spelade kantor J. Andersson Largo av A. Runbäck. Akten inleddes med ps. 591:2, varpå pastor H. Starke höll ett griftetal samt förrättade jordfästningen. Så följde ps. 447:5 —7 och altartjänst, och akten slöt med ps. 570: 1—3, varpå kistan utbars till tonerna av "Våra stunder ila" av A. Runbäck. Vid graven talade kommunalordf. Adolf Persson och lantbr. Bertil Nilsson, Veka, till den bortgångnes minne, och hr Adolf Nilsson frambar de anhörigas tack för hedersbevisningen. Till sist sjöngs ps. 396: 5. En rik och vacker blomstergärd hade ägnats bären.

— Å Växtorps kyrkogård jordfästes i går stoftet av fröken Neta Pettersson, Pershult. Prestaverande var hemmansäg. Herbert Hansson och Axel Nilsson, Pershult. Före jordfästningen, som förrättades av kh. Hallind, sjöngs ps. 50:1—2 och efter ps. 426:5, varpå officianten läste en bön . Länsskog vaktare Karlsson, Vittsjö, ägna de den bortgångna några minnesord, och för hedersbevisningen tackade hr Herbert Hansson. En vacker blomstergärd hade sänts till bären.

— Under högtidliga former vigdes i går å Skummeslövs kyrkogård stoftet efter lantbr. Johan Nilsson, Rännenäs, till den sista vilan. Prestaverande voro lantbrukarna Nils Nilsson och Sevander Bengtsson, Rännenäs. Före jordfästningen, som förrättades av pastor

PÅ GRUND AV FÖRESTÅENDE REPARATION REALISERAS HELA HATTLAGRET TILL
bottenpriser.
Affären stängd mellan den 21 och 26 aug.
MODEBAZAREN
A. JOHANSSON.
Storgatan 39 HALMSTAD. Telefon 636.

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör: SVEN B. JÖNSSON Tel. 150.

Kommunalfullmäktige i Hinneryd

sammanträdde i torsdags under ordförandeskap av landstingsman Peter Andersson, Sjöatorp.

Fullmäktige beslutade enhälligt att bestrida kammarkollegiets förslag att den nybildade Traryds storkommun ombildas till en Strömsnäsbruks köping.

Kronobergs läns brandkårsförbund erhöll ett anslag av 20 kr.

Till "riksdagsman" vid Finnvedsriksdagen i Ljungby valdes kyrkovärden Oskar Petersson, Gunghult.

Fullmäktige hade intet att erinra mot Sydkrafts begäran att få framdraga elektriska ledningar inom kommunen.

I engångsanslag till Markaryds folkhögskola beviljades 1,000 kr.

Folkskolestyrelsen hade infordrat anbud å kommunens nu överflödiga skolhus och lärarebostäder. Följande anbud hade inkommit: Å Tommaryds skolhus: Hilmer Johansson, Bolmstad, kr. 1.800; å Tommaryds lärarebostad: Karl V. Nilsson, Tommaryd, kr. 11.000; å Tansjö skolhus: fru Gunborg Johansson, Hälsingborg, kr. 3,500; å Vänneböke skolhus: Vänneböke byggnadsförening, kr. 500. Fullmäktige ansåg samtliga anbud för låga och antog intet av dem. Folkskolestyrelsen fick nu i uppdrag att försöka sälja fastigheterna genom egendomsmäklare.

Missionärsinvigning i Hinneryd.

Lärarinnan fröken Lisa Svensson, Bergshult, kommer söndagen den 27 augusti att i Hinneryds kyrka invigas till misisonär i Evangeliska fosterlandsstiftelsens tjänst för verksamhet i Etiopien. Invigningen förrättas av missionssekreteraren Johan Hagner, Stockholm.

Som de gamla sjunga så kvittra de unga

— För LAHOLMS TIDNING av J. P. —

Sjuårige Per går på skridskor men hamnar i en vak. Den ett år yngre systern som står och ser på äventyret ropar:

— Knäpp rocken så du inte förkyler dig, så skall jag gå hem och hämta mamma.

Kyrkoherden är ute på sin middagspromenad och träffar på en liten vaktepojk samt säger:

— Jaså, här träffar jag på en liten herde för sin hjord, vilket jag också är. Hur mycke har du betalt för det? — Svar: Mat och logi samt ett par mollskinnsbyxor för sommaren. — Kyrkoherden: Då har jag mer betalt. — Pojken: Då vaktar du väl svin, för det har jag hört betalas bättre.

Tanten: Hur gammad är du min lille vän? Svar: Sex år, men jag kunde varit sju om inte pappa varit så blyg, säger mamma.

Det är zoologisk lektion i småskolan och lärarinnan ställer frågan om någon kan nämna ett rovdjur. En liten parvel svarar: Kon är ett rovdjur. Lärarinnan: Hur kan du tro det? Svar: Jo, jag har själv sett att kor äter rovor.

Lärarinnan: — Ljudet fortplantar sig mycket fort men överträffas dock av.... nå kanske du lilla Elsa kan säga mig det? — Svar: Av kaninerna.

Birgitta fem år, har halsfluss med hög feber. När så mamma kom in till henne en kväll låg hon och grät. — Tänk mamma, snyftade hon, att jag skall vara sjuk i morgon också — det sa dom i radio! — Vad i all världen har du då hört på, frågade mamma skrattande. — Jo, dom sa så här: I morgon oförändrad temperatur.

Stora syster har fått besök av sin fästman och de har dragit sig tillbaka till hennes eget rum; men systers lillebror vill också vara där. Han blir av fästmannen erbjuden pengar till en biobiljett, men parveln svarar: Det är roligare att se på er.

Olle, 7 år, blir av lärarinnan tillsagd att tvätta sig i öronen, ty skolinspektören kommer på besök i övermorgon. Dagen därpå är öronen ännu inte tvättade och han får ånyo påminnelse därom, men nu blir Olle smått förargad och utbrister: Det var ju inte förrän i morgon de skulle va rena.

Det var timman för biblisk historia och läraren frågar: Varför avbröts byggande av Babels torn? En liten vaken elev svarar: Dom hade kanske satt igång med bygget innan de fått byggnadstillstånd.

Fadern till sin lille förhoppningsfulle son: Det är ledsamt att du skall ha så svaga betyg i de flesta ämnen i skolan. När president Wilson var i din ålder var han den bäste i sin klass. Sonen: Ja, och när han var i din ålder var han president i U. S. A.

En av skolpojkarna som hade lång skolväg fick tillsägelse att det gick icke an att komma 1/2 timma efter det skolan börjat, men han urskuldade sig med att det hade berott på den svåra halkan; när han hade tagit ett steg fram, så gled han 2 steg tillbaka. Läraren: Hur kunde du komma hit på det viset? Pojken funderar ett ögonblick och säger: Jo, jag gick baklänges.

Den gamla damen som på gatan får höra en liten parvel som knappast kan tala rent, säga den ena svordomen efter den andra: Tänk om din mamma hörde hur du svär skulle hon bli ledsen. Pojken: Nej då skulle hon bli glad, för hon är döv.

Peter, 5 år, är med mamma och pappa i Zoologisk Have i Köpenhamn, där han också får se en buffel och säger: Mamma, denna buffel är ju inte alls lik pappa och ändå säger du till pappa ibland att han är en riktig buffel.

Fadern till sin unge son: Jag kan inte förstå att du skall vara så rädd för arbete. När jag var i din ålder var arbetet för mig ett nöje. Sonen: Ja, men ser du pappa, i skolan har jag fått lära att man skall inte leva bara för sina nöjen.

Konduktören kom för att ta betalt av spårvagnens passagerare. En mor som har sin lille pojke med sig förklarar sanningsenligt att han är 3 år, men parveln vill också ha ett ord med i laget och ropar efter konduktören: Och mamma är 39. Det blev idel leende passagerare i vagnen.

Fadern kommer ut i barnkammaren till sina två små flickor som leker där och frågar om de vill se en liten bror som storken varit där med, men flickorna förklarar i korus att de vill hellre se storken.

Lilla Elsa blir skickad till fröken i manufakturaffären för att fråga om hon har något sammet. Detta ord har Elsa aldrig hört förr, men väl ordet samvete, varför hon stegar fram till disken sägande: Jag skulle hälsa från mamma och fråga om fröken har något samvete.

Farfadern har kommit på besök och har fått sitt sovrum vägg om vägg med familjens sovrum. Så skall lille förhoppningsfulle Erik — sonen — bedja sin aftonbön och som slutord ropar han av sina lungors fulla kraft: Käre Gud giv mig en cykel. Mamman säger: Du behöver inte ropa så högt, Gud är inte döv. Erik: Nej, men det är farfar, så nära.

En annan familj har också fått besök av farfadern. Han blir placerad i gungstolen och lilla sondottern Greta sitter i hans knä och samspråkar med honom. Rätt som det är säger Greta: Lägg ihop ögonen farfar. Denne frågar: Varför vill du jag skall göra det? Greta: Jo, för mamma säger att när farfar lägger ihop ögonen så blir vi rika.

Den gamle morfadern till dotterdottern Anna: Jaså, du tycker icke om att tvätta dig; när jag var i din ålder var det mig ett nöje att tvätta mig varje morgon och har sedan hållit på därmed i hela mitt liv. Anna: Ja, det är väl därför du ser ut som du gör.

Per-Olof kommer gråtande hem från skolan. På faderns fråga om orsaken härtill blev svaret: Ja, därför att jag var den ende som kunde svara på frågan vem som hade spikat lärarns galoscher fast i golvet.

En stolt fader hade bjudit några gäster hem till sig. För att visa dem hur försigkommen hans lille son var tar han fram en bilderbok över djuren och lägger den framför sonen och denne pekar på häst, ko, gris, hund, katt, kamel, lejon, åsna med flera djur och säger mycket riktigt deras namn, men så kommer han till gorillan och då utbrister han med glädjestrålande min: pappa.

Lärarinnan framhåller för barnen att man skall vara vänlig och god mot djuren, men dock med en viss måtta; sålunda får man icke kyssa en hund, det kan vara farligt. Lilla Birgitta: Ja det vet jag, för farmor hade en hund som hon kysste ibland, men hunden dog.

Läraren: Ser du Bengt, om jag ställer mig på huvudet så rinner en mängd blod åt huvudet och jag blir röd och andfådd, men varför rinner icke ett övermått av blod ner i benen när jag står normalt? Bengt: Därför att lärarns ben är inte tomma.

Läraren talar vid ett tillfälle om ljuset och frågar Per Johan vad det är för något? Svar: Ljuset är något som man ser. Läraren: Det är inget tillfredsställande svar; du ser exempelvis mig, men jag är väl inget ljus?

I en av våra landskyrkor såg prästen under sin predikan upp emot läktaren och till sin häpnad får han se sin son sitta i främsta stolen där och med ärter i en slangbössa skjuta på kyrkfolket nere i kyrkan. När pojken ser sig observerad av fadern säger han så: Fortsätt bara, pappa; jag skall nog hålla dem vakna!

Gamle Jacob — 90 år — är ute på en liten promenad efter slutat dagsverke och möter sin granne sam säger: Har du aldrig varit gift, Jacob? Nej, blev svaret, men "en blir la mä tien".

Lars i Mossen är 85 år gammal och har blivit änkeman. Efter stadgad tid infinner han sig hos prästen för att "taga ut lysning" med en ny livsledsagarinna, och prästen finner sig föranlåten böra säga att han tycker att Lars är lite för gammal för att gifta om sig. Ja, kom svaret, se jag hade aldrig gjort det om min hustru hade levat.

Båtsman Krans är 80 år och bor ensam i sin stuga. Så en dag får han höra att en hans barndomsvän Sissa — som också bor i en stuga ensam i andra ändan på byn — har blivit sjuk, och Krans går att göra henne ett besök. Kommen fram finner han dörren låst. Han knackar. Då höres en röst inifrån: Vem är det? Jo, de är Krans, blev svaret. Ja, svarar Sissa. Lägg den i förstugan för jag är inte riktigt död ännu.

Det är husförhör och Gamle-Bengt får frågan: Vad gör du Bengt om någon slår dig på högra kinden? B: Ja, det skulle bara vara någon som våga göra det, så skulle han få igen så han såge sju solar där ingen fanns.

Abraham och Sara, respektive 90 och 80 år gamla, har fått för sig att en vacker sommarkväll gå ner till den närbelägna sjön och tvätta fötterna. Väl där säger Sara: Dina fötter Abraham är mycke smutsigare än mina. A: Ja, det är väl intet att undra på, jag som är tio år äldre.

En främling kommer till en landskommun och frågar en inföding: Det var ju i denna socknen som jag läste om i en tidning, att det fanns en 100-åring förra året; lever han ännu? Svaret blev: Ja, men här var en som dog av åderförkalkning och 100-åringen var rädd att bli smittad så han flytta härifrån.

Englands vida kände man Bernard Shaw är som bekant till ytterlighet mager. Så möter han en dag den lika kände Churchill — fet och frodig — som säger: När man ser dig Shaw, kan man nästan tro att

Forts. å nästa sida.

H. Starke, sjöngs ps. 549, varefter officianten höll ett vackert griftetal samt sjöngs ps. 297:3. Till den bortgångnes minne talade lantbr. Emil Nilsson, Skummeslöv, samt f. poliskonstapel Oscar Jacobsson, Halmstad. Den senare frambar även de sörjandes tack. Till sist sjöngs ps. 396:5. En mycket stor mängd kransar och blommor smyckade den bortgångnes sista vilorum.

— I Hinneryds kyrka vigdes på torsdagsmiddagen fru Alma Johansson-Grip, Fridsberg, till den eviga vilan.

Kistan inbars i kyrkan under det att fröken Sara Gunnarsson, Tånneryd, spelade "Sorgmarsch" av Chopin. Prestaverande voro Carl Magnussson, Groeryd, och Arthur Nilsson, Karshult. Sedan församlingen sjungit ps. 327: 3—4, höll pastor Andersson griftetal över orden i 1 Kor. 15:42, 43 o. 45 samt förrättade jordfästningen. Färpå följde ps. 552: 7—8, varefter akten avslöts med ps. 555: 8. Tal hölls av hemmansägaren Frida Johansson, Ramshult. En flickkvartett från Bergshult sjöng och pastorn lyste frid över griften.

Nytt halländskt rekord på 5.ooo meter i SM

STOCKHOLM (TT).

De 55:te svenska mästerskapen inleddes i Stadion på fredagskvällen med kvalificeringstävlingar, försök och mellanheat. Vädret var strålande vackert med lagom värme och vindstilla. Två årsbästa resultat noterades

I kvällens första gren, 110 m. häck, nådde stavhoppsmästaren Ragnar Lundberg, Södertälje, 14,8 sekunder, vilket är två tiondelar bättre än han tidigare nått i år. Den andra toppnoteringen kom i första mellanheatet på 20 m., där Danielsson från Smedjebacken gick till finalen på goda 22,3. Lars Erik Wolfbrandt, som var anmäld på distansen, ställde inte upp.

Kvällens hårdaste uttagningar skedde på 800 m., där endast två man gick till finalen från varje heat, som omfattade åtta till tio man. Här blev överraskande Olle Åberg utslagen i fjärde heatet, där Lennart Strand segrade före Egefur, MP, som i en hård spurtuppgörelse pressade sig förbi gävlelöparen. Bland de utslagna kan för övrigt nämnas Rune Gustafsson, Värnamo, och Sven Malmberg, Start, Örebro. Bästa tiden hade Stig Lindgård, Göta, med 1,53,1. I diskusförsöken var det endast fem man som klarade resultatgränsen 44 m. Ännu svagare var det i längdhopp, där endast en man — svenske mästaren Sven Melin med 687 — klarade kvalificeringsgränsen. På 5,000 m. gick alla favoriterna lätt vidare. Thomas Nilsson, IFK Halmstad, blev trea i heat I, på tiden 14,49,2, vilket var lika med nytt distriktsrekord. Halmstadslöparen, som tidigare tävlat för Varbergs GIF, gick därmed vidare till finalen. I höjdhopp blev Rune Reiz, Karlskrona, utslagen. Sju av finalmännen klarade 1,85 i ordinarie omgången medan Nordqvist klarade höjden efter omhopp.

FOTBOLL

Div. II, sydvästra.

Örgryte—Norrby	0—1
Landskrona—Lund	2—1
Malmö—Höganäs	8—1
Halmstad—Göteborg	1—1

SÖNDAGENS SERIEFOTBOLL:

LBK mot F 14 hemma LIF reser till Lidhult

GENEVAD OCH VEINGE MÖTS I DERBY.

I morgon rullar seriefotbollen för fullt igen och man går i spänning var de omstridda poängen skall hamna efter dagens matcher. För Laholms del hoppas man att stadens båda lag lägger beslag på full poäng. Det bör går för LIF, som reser till Lidhult men det blir säkert värre för LBK här hemma som skall taga emot kometlaget F 14 fr. Halmstad.

Svår match för LBK.

Laholms fotbollspublik får stifta bekantskap med ett nytt lag i Hallandsseriens etta. Det är vårt berömda flygarelag från Halmstad som kommer på besök. Vad detta lag går för vet nog de flesta av våra fotbollsförståsigpåare. Inte bara att laget spelar en utmärkt fotboll. Det inrymmer också många kända stjärnor. Så våra BK-pojkar får inte tro att segern är bärgad i förskott. Det skall bliva intressant och se var Lennart Jönsson kan göra åt Hallands f. d. stolthet och landslascenter Nisses tvillingbroder. Det blir skarpa duster och eldprov för vår gode Lennart. Matchen tager sin början kl. 2 em. och i en förmatch som tager sin början kl. 12.15 möts de båda föreningarnas reserver även den en sevärd match. Följande spelare i Laholms BK samlas vid idrottsplatsen kl. 13.30 Kurt Svensson, Olle Nilsson, Sven Andersson, Åke Andersson, Lennart Jönsson, Lasse Karlsson, Albin Nilsson, Bror E. Johansson, Bengt Vilsson, Lennart Olsson, Stig Lasson. B-laget samlas kl. 11.45 B. Jönsson, Gösta Pettersson, Sigge Andersson, S. Viktorsson, A. Nilsson, Assar Johansson, Olle Johansson, Åke Nilsson, R. Nilsson, R. Magnusson, A. Svensson.

LIF reser till Lidhult.

Efter söndagens förlust mot Astrio är LIF poängsugna och skall på söndag uppe i Lidhult försöka rehabilitera sig. Lidhult bästa lagen i div. II och låg länge på tätplatsen i serien. Detta lag spelar en grann fotboll och är mycket svårt att tas med på hemmaplan. Vi tror dock att LIF försöker att göras vad som kan för att poängen skall följa med hem. A-laget samlas i morgon kl. 11.30 vid idrottsplatsen för resa till Linghult.

Genevad och Veinge i derby.

Genevad har det inte lätt mot sin arvfiende Veinge och matchen mellan dem i morgon kommer säkert att bjuda på många fina poänger. Vad de båda lagen går för är svårt att säga efter söndagens matcher, då båda lagen tog var sin poäng. Genevad har en stor fördel till att bli tippat som favorit mot veingepågarna. Dels har de ju hemmaplan, och den andra orsaken är ju själva planen som är väl denna series sämsta förtillfället. Där skall en bra vana till för att ett gästande lag skall kunna få igång effektivt spel. Men inte förty det är inte första gången Veinge gästar den. Matchen blir nog av bästa märke. Publiken kommer säkert att infinna sig mangrant i morgon när domarens pipa brillar till spel. Matchen tager sin början kl. 11.15 och spelarna i Genevad samlas i god tid.

Klockan 9.30 har B-lagen en förmatch.

Skottorp reser till Halmstad.

Sin andra match, div. II spelar Skottorp i Halmstad mot f. d. sydsvenska Leikin. Skall vi tro att våra skottorpspojkar ror hem en knapp seger mot Leikins unga elva? Det bör gå om varje man i skottorpslaget gör sitt till för att poängen skall bärgas och det tror vi dem om. Följande spelare i Skottorp samlas kl. 9 fm. vid kafé Centrum för avresa till Halmstad: Magnus Johansson, Valter Svensson, Erik Nilsson, Karl Holmberg, Gunnar Pettersson, Anders Karlsson, Axel Ottosson, Bengt Johnsson, Karl Persson, Bertil Segerström och Jerker Karlsson.

Skottorps B-lag samlas vid samma tid och plats för avresa till Halmstad: Hans Jönsson, Stig Andersson, Helge Persson, Nils Bengtsson, Sven Nilsson, Torben Wahl, Lars Olle Nilsson, Bruno Persson, Tage Nilsson, Åke Andersson, Torsten Jönsson, Bertil Johansson, Åke Nilsson, Anders Samuelsson.

Hishult får det svårt mot Astrio.

Hishult gör Skottorp sällskap till Halmstad, och Hishult möter här förra söndagens Laholmsgäst Astrio. Det blir ingen lätt uppgift, som våra Hishuts-pojkar har att klara av. Astrio är nämligen ett av de lag som redan siktar på serievinst. Laget kommer säkert att sälja sig dyrt. Skall Hishult ha någon chans får laget säkert taga sitt bästa kunnande, men med den fina laganda som pojkarna från korgabyn har bör åtminstonde en poäng kunna bärgas. Följande spelare i Hishults A-lag samlas i morgon vid caféet 8.45 för resa till Söndrum: Erik Hjalmarsson, Arne Larsson, K. J. Johansson, Sven Svensson, Åke Johansson, Östen Nilsson, Rune Svensson, Gösta Petersson, Folke Karlsson, Karl Åke Karlsson, Sten Karlsson. Obs! baddräkt medtages.

På Hishults idrottsplats

möts söndag kl. 15.30 Värsjö IF och Hishults B. Kl. 14 spelas en förmatch mellan idrottsföreningarnas pojklag. Följande B-lagsspelare i Hishults AIS samlas kl. 15: J. G. Gustavsson, Inge Andersson, Kurt Nilsson, Åke Svensson, Erik Johansson, Berndt Jönsson, David Karlsson, Bertil Karlsson, Åke Carlsson, Tage Persson, Bruno Johansson. Förhinder anmäles till tel. 94.

Pojklaget samlas å Idrotssplatsen kl. 13.30 för match mot Värsjö: Kurt Hansson, Tage Pettersson, Bertil Karlsson, Stig Hjalmarsson, René Torkelsson, Roland Ivansson, Kjell-Åke Karlsson, Eve Ragnarsson, Göran Leandersson, Ingvar Eriksson, Göran Hansson. Förhinder anmäles till tel. 96.

Ovisst i Våxtorp.

En av de mest ovissa matcherna i division III spelas i morgon i Våxtorp, Knäreds IK kommer nämligen till Våxtorp för att taga ytterligare poäng för att redan från början skaffa sig en trygg ledning i toppen. Gästerna vann ju stort över Skogaby i söndags medan det verkade som Våxtorp hade det lite besvärligt mot Kornhult. Matchen kommer säkert att bli både spännade och intressant och den väntande storpubliken kommer säkert att infinna sig i tid. Matchen tager sin början kl. 14.00 och följande spelare i Våxtorp samlas kl. 13.30 (Anmäl förhinder): Herbert Kristiansson Knut Nilsson, Sune Andersson, Sven Nilsson, Karl-Gustav Nilsson, Egron Andersson, Jarl Hammarlund, Stig Bengtsson, Robert Johansson, Hasse Bengtsson, Eric Bengtsson, Gösta Carlsson.

Våxtorps Bois B-lag samlas på planen kl. 11.45 med följande spelare: Ingvar Eriksson, Sven-Åke Johnsson, Bengt Gunnar Nilsson, Curt Carlsson, Hans Leandersson, Rune Johansson, Hasse Carlsson, Bernt Johansson, Ove Klang, Gösta Sjunnesson, Kurt Gunnarsson, Gösta Carlsson.

Våxtorps pojklag samlas på planen kl. 9 fm. för resa till Laholm, med följande spelare: Olle Gustavsson, Sven Gunnarsson, Kjell Uno Nilsson, Lennart Johansson, Inge Leandersson, Sven Pålsson, Roland Carlsson, Hans Lennart Carlsson, Tore Johansson, Leif Filipsson, Kjell Carlsson, Ingmar Andersson.

Våxtorps pojklags B-lag samlas på samma tid: Arne Johansson, Lennart Pettersson, Ingmar Andersson, Orvar Johansson, Kjell Svensson, Bengt Johansson, Ingvar Nilsson, Bo Nilsson, Eddy Andersson, Kjell Nilsson, Ture Nilsson, Ingvar Johansson, Rolf Larsson.

Skogaby tar emot nykomlingarna från Snöstorp.

Skogaby BK skall i morgon försöka att rehabilitera sig från förra söndagens stora nederlag mot Knäred. Snöstorps IF heter det gästande laget som gör sin debut i trean samtidigt som det är första gången det gästar Skogaby. Det blir för hemmapojkarna till att taga fram sitt bästa kunnande så att inte de trogna supporterna tappa förtroendet för sina gunstlingar. Matchen börjar klockan 15.30 och följande spelare i Skogaby samlas kl. 15 (obs. tiden!) vid nya idrottsplatsen: Åke Persson, Stig Allan Brorsson, John Ottosson, Ali Bengtsson, Gunnar Andersson, Kurt Andersson, Per Magnusson, Bertil Larsson, Gunnar Brorsson, Torsten Karlsson, Rune Bengtsson, Gösta Larsson, Helge Haraldsson.

Kornhults lag till Halmstad.

Kornhult gör i morgon sitt första framträdande i Halmstad. Det blir till att försöka att hålla nederlagssiffrorna inom rimliga gränser, så att det inte blir något målkalas. Någon vinst för Kornhultspågarna vågar vi näppeligen tro på när de möter ett sådant starkt lag som Alets B, men kämpa på, Kornhult. I fotboll händer som bekant allt

Följande A-lagsspelare samlas vid affären söndag kl. 2: Mander Nilsson, Sture Troedsson, Rutger

SM-simningen inleddes med rekordnotering

BORLÄNGE (TT).

Svenska mästerskapen i simning i Stora Tuna inleddes på fredagen med svenskt rekord och spännande strider på nästan samtliga distanser. För rekordet svarade Bengt Rask, SKK, genom att simma 200 m. fjärilsim på 2,40,6.

I fredagskvällens första final, herrarnas lagkapp, på 4×100 fritt kunde för första gången en landsortsklubb ta hem mästartecknen. Det var Elfsborg, som efter en hård strid förvisade Hellas till andra plats.

Ingegärd Fredin och Marianne Lundquist stod i särsklass i damernas 100 m. ryggsim. På sista längden gick Ingegärd Fredin ifrån och tog sitt fjärde SM på distansen. Ulla Britt Eklund var aldrig hotad på damernas 100 m. fjärilsim, men fick två nya ungdomar närmast efter sig, Kerstin Sundås från Kalmar och Åsa Svensson från Skene. Gisela Thidholm hemförde i suverän stil 400 m. fritt. Än mer överlägsen var Per-Olof Östrand bland herrarna på samma distans, Östrand tog nu sitt sjunde SM på tre år. Claes Göran Johansson, Halmstad, gjorde en utmärkt prestation genom att belägga fjärde plats på den goda tiden 5,16,4.

Wano blev fyra i cykelstafetten

STOCKHOLM. (TT).

Fredrikshofs lag 2 segrade i SM-stafetten på cykel som på fredagen avgjordes på en varvbana i Hagalund. Hovets lag 1 kom tvåa, slaget med en tiondels sekund.

Banan var svår med bl. a. en krävande uppförs- och nerförsbacke med det betecknande namnet Alpgatan. Sex fullföljde av nitton startande lag. Tredje sträckan blev utslagsgivande — redan på första varvet gick Owe Nordqvist, Fredrikshof lag 2 loss. Efter sex varv lyckades Bengt Fröbom i Fredrikshof 1 skaka av sig klungan. Sedan Nordqvist inväntat Fröbom gjorde dessa två sällskap för att växeldra. På upploppet hade Owe Nordqvist mest kvar av krafter. Klungan var i detta skede av loppet reducerat till två man, av vilka Harry Snell, Ymer, inte hade någon svårighet att bärga tredjeplaceringen före Ingvar Eriksson i Wano.

Resultat: 1) Fredrikshofs lag 2 (Stig Mårtensson, Olle Wickholm och Owe Nordqvist) 2,36,08,5, 2) Fredrikshofs lag 1 2,36,08,6, 3) IK Ymer, Borås 2,38,50,8, 4) CK Wano, lag 1, Varberg, 2,38,52,8, 5) Malmö CK 2,34,10,0, 6) IFK Enskede 2,4[illegible],16,1.

ANNONSERA i LAHOLMS TIDNING — ortens eget annons- och nyhetsorgan.

Almarsson, Tage Götesson, Tage Karlsson, Lennart Artursson, Göte Johansson, Einar Artursson, Bror Svensson, Gunnar Olsson, Allan Olsson, Stig Hjalmarsson. De, som önska medfölja torde meddela sig pr tel. 25 Hishult.

Ränneslövs G. I. F.

Följande pojklagsspelare samlas vid planen måndagen den 17 aug. kl. 18.30 em. för match mot L. I. F.: Hasse Bengtsson, Stig Nilsson, Holger Nilsson, Bengt Lindkvist, Olle Nilsson, Ingvar Andersson, Einar Nilsson, Sven Kristoffersson, Rolf Olsson, Karl O. Jonsson, Hans Nilsson.

Reserver: Kjell Nilsson, Alf Johansson.

"SVÄNGIS" FRIKÄND.

STOCKHOLM (T).

"Svängis" Johansson, som fick en protest på halsen för ojust åkning efter SM på cykel 150 km. blev på torsdagen rentvådd. Enligt prostesten skulle han ha knuffat undan en av konkurrenterna c:a 400 m. från mål, men tävlingsjuryn kunde inte finna att något brott mot tävlingsreglerna förelåg.

Södra Pojklagsserien.

16/7	Trönninge—Rännesl.				2—1	
31/7	Lah. BK—Trönninge				2—1	
2/8	Genevad—Ränneslöv				1—2	
Trönninge	7	6	0	1	19—11	12
Lah:s BK	8	3	3	2	18—14	9
Ränneslöv	7	3	0	4	20—15	6
Genevad	7	2	1	4	20—14	5
Lah:s IF	7	1	2	4	8—31	4

ZATOPEK FÖRBÄTTRAR REKORDET PÅ 10,000.

ABO (TT — FNB)

Emil Zatopek satte på fredagen nytt världsrekord på 10,000 meter i Abo med tiden 29 min. 02,6 sek.

Zatopek höll själv det gamla världsrekordet med 29,21,2 och den nya tiden innebär sålunda en nedpressning med inte mindre än 18,6 sek. Ett schema för en sluttid på 29,20 hade gjorts upp.

I Såghusdalen år 1657

För LAHOLMS TIDNING av PEHR-LINUS NILSSON

VII.

Egentligen kunde Jon ej se surmulen ut ty han gjorde var dag goda affärer. I Laholm drog nu Per Brahe ihop över 3,000 man. Alla vägar vimlade av svenska soldater, men Per Brahe höll god krigstukt så att övervåld, plundring och brott mot kvinnofriden var säll synt. Den gode riksdrotten hade en förunderligt god men fast hand med folket.

Förunderligt var också att så många hittade ned i dalen till Jons stuga. Under dess låga tak satt nästan ständigt knektar, trosskuskar och folk, som kom med varor till hären.

Gott om pengar tycktes särskilt ryttarna ha och mer än en daler extra fick Jon i sin kassa. Han fann snart att om detta höll på en tid blev han en välbärgad man. Största bekymret var att skaffa fram tillräckligt med öl. Mat, när så beställdes gick lätt att skaffa ty stående rätt var lax, som i den tiden var ymnigt förekommande i Lagan.

Var dag rökte Jon äkta tobak, ty då de svenska ryttarna stoppade sina pipor slog det ej fel att de ropade:

— Kom hit gamle far, så får du dig en pipa tobak!

Däremot syntes friskyttarna ej till, det var för stor risk att komma så nära Laholm nu.

I medio av juli 1657 fick Per Brahe en rapport om att, som han skriver, "Den snapphanen Svend Povelsen låg inne på åsen med sina dragoner", samt att han led brist på livsmedel för folk och hästar. Emellertid rapporterades det också att ständigt nya skaror krabater och buskeklippare slöt sig till honom.

Då beslöt Per Brahe att genast anfalla Svend Povelsen samt senare tåga till Ängelholm.

Per Brahe hade nu 3,700 man som han samlat från olika håll. Magnus som nu tillfrisknat kom nu in i Per Brahes här. Magnus var ju för ung och rask för att ligga i stillhet på en fästning, sen han fullbordat sin militära utbildning.

På kvällen den 17 juli fick Magnus ta avsked av sin älskade Marja — som båda trodde, för en kort tid. Men ödet ville annorlunda. Magnus fick nu tillfälle att utmärka sig ej blott vid Hemmeslöv utan både vid Errarp i närheten av Ängelholm och vid Genevad.

Efter denna stora seger för svenskarna lämnade Per Brahe befälet till O. Stenbock. Magnus blev överförd till den svenska huvudhären under den store Carl X Gustaf och fick sålunda vara med i det i historien enastående tåget över Bälten.

Därigenom slapp han att vara med om det försmädliga nederlaget vid Kattarp i Laholms landsförsamling. Tyvärr blev han ej i tillfälle att träffa sin Marja före avresan. Det skulle ej minst därigenom bli många dystra dagar och nätter för Marja.

I slutet av juli 1657, syntes bladet åter vänt sig till danskarnas förmån. Per Brahe drog sig uppåt mot Halmstad, följd i hälarna av danskarna under Urup och Gyldenlöve samt snapphanarna under Svend Povelsen.

Jon lyste åter upp, som solen efter ett oväder. Sonen Lars, kom hem på besök, ett ännu ej läkt ärr på kinden efter ett värjhugg var ett hederstecken. Jon mönstrade hans häst, göingebössa och pistoler. Jon kände en brinnande lust att gå med ut i striden, men hur skulle det gå till?

En kväll kom en gammal åbo i Hov ned till Jon. Vid en kanna öl sutto de en stund och språkades vid om kriget och svenskarna, som åbon hatade ända sedan 1644 då fienden rev ned en stor del av husen i Hov för att bygga en bro över Lagan av timret.

Efter en stund slog Jon, som var något rörd av ölet och brännvinet, näven i bordet och röt: — Så gammal jag är skall jag än en gång slå på svensken

Både Kitta och åbon försökte övertyga Jon om att han gjorde bäst uti att stanna i sin dal, men Jon ville ej höra på det örat.

Då kom en man från Växtorp in, kallad "Tuve Körare", därför att han hela sitt liv kusk omkring på vägarna vare sig han haft ärende eller ej. Då han hörde, att Jon ville ut i kriget, sade han:

— Jon, både du och jag är för gamla för knekttjänst, men nog skulle vi bägge kunna underlätta det för våra pojkar om vi toge ett par tunnor öl och ett ankar (mindre tunna) brännvin på min vagn och höllo en fältkrog (markententeri) bakom linjerna. Jon var strax med på noterna. Varken Kitta eller hovsbon förmådde hindra Jon i hans föresats.

Redan i gryningen nästa morgon gåvo sig Jon och Tuve iväg till den danska hären, som låg vid Genevads bro. Men nu vändade de båda gubbarna en riktig Tyko Brahe-dag. De hade ej kört långt norr om Laholm förrän de mötte danskar och snapphanar på flykt söderut. Per Brahe visade sig vara dem en överman. Snart var vägen full av de flyende och Jon och Tuve med sin skjuts blev fockade ut på en åker för att ej vara till hinders.

Både Jon och Tuve svuro de rysligaste eder över oturen, ty att köra över åkrarna var ej lätt

Regnet hade gjort jorden lös och säden var ännu ej (31/8) skuren på många platser. Tuve ville kasta av öltunnorna för att lättare komma undan, men Jon gav sig sjutton på att ölet skulle svenskarna ej få som gott pris. Gubbarna sökte nu gömma sig och skjutsen i en trädbevuxen bergknalle vid Daggarp.

Om en stund såg de plötsligt en svensk ryttarskadron närma sig. De förstod att de komme att bli upptäckta. Jon drog upp hjulåset i sin pistol samt letare rätt på sin långa täljkniv, ty, skulle han nu fara ned i graven, skulle åtminstone ett par svenskar följa med dit.

Men Tuve, som var en listig räv och förut under sina färder hit och dit i landet klarat av kinkiga situationer, tog Jon i armen med orden: — Göm pistolen och kniven, låt mig råda, så går oss väl båda.

Jon lydde motvilligt. Tuve sprang ut ur träddungen och vinkade med armarna till svenskarna samt ropade åt dem att komma dit.

Skvadronen var i ett ögonblick framme och Tuve började under lätsade tårar berätta för ryttmästaren i vilken farlighet de varit och nära att falla i snapphanarnas händer då de obekanta med förhållandena varit på väg till den svenska hären med förfriskningar.

— Nu, tillade Tuve med en suck, hade de hast Gud blott de tappra svenskarna att tacka för sin räddning. Vidare utbad sig Tuve ryttmästarens beskydd för sig och Jon samt deras rörelse. Tuve var durkdriven skojare, som hela sitt liv levat på folks godtrogenhet men lurat även kritiskt och klokt folk och ryttmästaren, som ej hade tid att närmare undersöka Tuves uppgifter, nöjde sig med att avdela en ryttare till Tuves och Jons beskydd.

Nu var de ju räddade för tillfället. Men deras ställning var ej avundsvärd ty de löpte fara att bli igenkända av någon bland svenskarna och varken Tuve eller Jon hade något gott ord om sig.

Till all lycka blev det en stunds uppehåll för dem vid Tjärby där de kunde öppna på en öltunna och börja utskänkningen. Visserligen kändes det försmädligt att nödgas slå upp öl till svenskarna, men betalning fick de ju. Ryttaren, som var satt till deras beskydd skulle se till att ingen orätt i den vägen drabbade dem Ryttaren, en gammal krutstänkt buse, blev snart tack vare ölet, som Jon rikligt spenderade beskyddaren, en god vän.

Hela dagen måste de stanna i Tjärby, där ett kompani gjort halt. På kvällen kom order om uppbrott. Tuve och Jon som nu betraktades som kompaniets marketentare hade ingen annan råd än följa med, ut mot okänt mål.

Det var med blandade känslor de båda gubbarna med sin vagn fick följa med trossen och anträdde färden mot Laholm. Komna dit kommenderades halt mitt på torget. Det var ju pinsamt för gubbarna att få stå och tappa öl åt svenskarna här. För att ej bli igenkända drog de hattarna ned så långt möjligt samt tog på sig kapporna vars kragar de slog upp över öronen. Men dels var det nu tämligen mörkt dels var en stor del av folket i Laholm flydd till skogs i likhet med folket på landsbygden. Knektarna fick också mycket roligt åt gubbarna som de trodde frös så tidigt på hösten.

Men både Tuve och Jon fick knyta näven i fickan och inte lätsas om något ens då en cornett red fram och begärde få en kanna öl av frysekyllingarna.

Efter ett par timmar kom order om uppbrott. Det bar ivägmot Växtorp, förbi Såghuset utan att Jon vågade annat än följa med trots han kom förbi hemmets dörr. Genom Eden berga och Tormarp kom man så till ett skogbevuxet bjär "Rallate" där man slog läger för natten.

Både Tuve och Jon blev vid bättre humör. Folket i Växtorp var pålitliga danskar och styvsinta samt självständiga. Då om en stund de trötta svenska soldaterna sov med undantag av vakterna, började Tuve och Jon ett viskande samtal om man ej kunde på något sätt skada svenskarna samt försökte locka ut dem i något bakhåll för friskyttarna. Blott ett kompani låg ju här något framom trossen och eskorten var svag.

Skytte

Hishults Skytteförening.

Förbundets statspristävling för rekryter äger rum söndagen den 6 aug. med början kl. 8.30 fm. Sista anmälningsdagen för statspristävling 3. t. o. m. 5. klass samma dag den 6 aug. i Varberg.

LAHOLMS SKYTTEFÖRENING

Förbundsskjutning för R.klassen söndag kl. 9 på Kungsvallen. Träning för kl. 1 och 2. Förbundsskjutning i Knäred söndagen 13 för kl. 1 och 2.

SOM DE GAMLA...

(Forts. fr. föreg. sida.)

det är hungersnöd i England. Shaw svarar: Och när man ser dig Churchill kan man nästan tro att det är du som är orsak till den.

En gammal man fyller 95 år och redaktören för ortstidningen infinner sig för en intervju samt tar farväl med orden: Jag hoppas få komma hit för en intervju på 100-årsdagen också? 95-åringen svarar: Ja, varför inte, redaktören ser ju frisk ut och bör väl kunna leva 5 år till.

En gammal man, Per Larsson, är sjuk och doktor har tillkallats. När denne anländer tycker han det ser ut som om han kommit för sent och säger: Mannen är ju redan död! Men då säger gubben med svag stämma: Nej, inte riktigt ännu. Detta kommer hans hustru att ta till orda i det hon säger: Tyst Per! Det begriper väl doktorn bättre än du.

SKOGABY

ett litet idylliskt samhälle med en livaktig träindustri.

— Det har i många år varit ett förgätet samhälle, vårt Skogaby, sade häromdagen nämndeman Alfred Jönsson, när Laholms Tidnings reporter gjorde ett besök i hållstationen mellan Veinge och Knäred. Och hr Jönsson fortsatte: "Men vi som bor här har alltid försökt trösta oss med att som man säger "inte alla kan bli placerade i den feta myllan".

I samhället har f.n. något över 100 personer sitt hus och hem. En besökare frapperas av att se nästan bara äldre personer, men detta fenomen har sin förklaring i att de flesta ungdomar flyktat sin hemby eller har sitt arbete i andra orter om dagarna. De som finns kvar är till största delen exjordbrukare och andra som här vill njuta sitt otium. Och de ser ut att trivas i det lugna och smått idylliska samhället. Ungdomen tycks dock inte gilla detta lugna liv: knappt har de konfirmerats förrän de sticker iväg härifrån. Och här finns heller inga nöjen — ingen biograf, ingen dansplats. Skall de roa sig får de resa till andra platser.

Hr Jönsson har vid vårt samtal verkat en lite smula pessimistisk och först när sågverket — samhällets enda industri — kommer på tal, lyser han upp.

— Jo, det kom till 1945, säger han, och det verkar som om det satt fräs i Skogaby. De ungdomar, som stannat kvar har sin anställning vid sågverket. Sammanlagt är där väl nu en fjorton man.

— Vad folk sysslar med annars? Ja, en del arbetar på gårdarna i trakten, men annars är det inte stor chans till något arbete i själva samhället. Jorden häromkring är nu ganska god. I min barndom var den sämre, vilket i hög grad berodde på att man då inte hade möjlighet att konstgödsla eller på annat sätt förbättra jorden. Litet torrt är här om sommaren, men det är inte så farligt med den saken.

Med hr Jönsson som ciceron passar vi på att göra "sightseeing" med utgångspunkt från trädgården, där vi suttit och pratat. Nedanför Skogaby kapell ligger den vackra "Gatesjön". Namnet, upplyste hr Jönsson, kommer av ordet "gate", vilket förr i tiden den gräns kallades, som löpte mellan olika fäladen. På fäladen här gick "gaten" ned till sjön och då gav namnet sig självt. På den tiden var Skogaby ett ännu mindre samhälle än nu. Men i slutet av 1800-talet kom järnvägen till, och då fick man förbindelse med "stora världen". Dessförinnan låg enstaka jordbruk strödda ut här och var liksom på måfå, och då fanns det knappt en affär i byn. I dag har man 2 affärer, 1 smed, några trafikbilägare och som sagt sågverket.

För ett par år sedan drevs i Skogaby en kaféverkse, men den gick inget vidare. Turisterna stannar inte — de bara åker förbi och kastar bara ett liknöjt öga på den idylliska byn. Ett allmänt önskemål är nu ett kafé, kombinerat med bagerirörelse. Som det är nu kommer bagarbilar från Halmstad, Laholm, Båstad, Knäred och andra orter och säljer bröd. Folk tycker det är för galet och väntar nu sedan länge den "glade bagaren" som sätter "made in Skogaby" på sina bullar.

Vad beträffar det rent kommunala är man bättre gynnad. Länsstyrelsen har beslutat ett tillnämnande av byggnadsplan i byn.

Skogaby kapell.

För tillfället håller man på med att staka ut gator och vägar. Vattenfrågan ordnar än så länge varje hushåll för sig med egna brunnar. Det är nu ett önskemål att få avloppsfrågan ordnad så fort som möjligt. Detta kommer sannolikt att bli en dyr historia, men det är lika bra att få den ordnad nu som senare. Man behöver ju inte alltid göra saker och ting i sista minuten.

Medan vi gått där och pratat har vi kommit fram till herr handelsman Ivan Nilsson. I hans lanthandel kommer folk inte bara för att handla utan också för att dryfta och diskutera dagens frågor eller något annat. "Affären" som folk säger har blivit byns knutpunkt, där hr Nilsson får tjänstgöra som både affärsman och nyhetsförmedlare.

Så skall vi intervjua en representant för ungdomen i Skogaby om hur skogabyungdomarna ser på sitt samhälle. Vårt intervjuoffer är en trevlig flicka som arbetar som expedit i Ivan Nilssons affär.

— O, nej, här i Skogaby är inte alls tråkigt att bo, säger hon. Vill man ut och roa sig, så finns det ju tåg och bil.

Vad pojkarna gör här i byn på fritiden är inte svårt att svara på. Här finns ju en idrottsklubb och i den är de flesta pojkarna medlemmar. När de slutat sitt arbete om kvällarna åker de till fotbollsplanen och där är de tills det blir mörkt. Och att de tränar mycket, det märks på de goda resultaten de uppnår. Om vi inte missminner oss, har det lilla Skogaby, som väl knappt hyser mer än ett fotbollslag unga män, klätt både Laholms IF b och "storbyar" som Växtorp och Rännestöv.

— Vad de unga damerna gör på sin fritid? fortsätter vårt intervjuoffer. — Jo, de flesta har väl sysslor i sitt hem att sköta även på sina föräldrars gårdar och för dem ter sig nog friheten litet annorlunda än för en flicka som t.ex. arbetar i en stad. Lantflickan är nog rätt trött efter dagens knog och kryper nog gansska fort till sängs, sen hon kanske pysslat med litet sömnad eller tvätt, som en flicka ju alltid har till konstant fritidssyssla. — Jovisst roar vi oss någon gång, och då åker vi till Halmstad eller Knäred.

Och vi vandrar vidare på den dammiga vägen, som då och då rörs upp i moln av förbiflygande "dollargrin". Redan på långt håll hör man sågklingans vinande rassel, och det dröjer inte länge förrän vi kan ta en titt på samhällets stolthet — Skogaby träförädling. En mycket svettig man med en stor penna bakom örat bjuder oss välkommen och visar oss omkring. Det är verkmästare Sune Svensson vi stött på och han har inte så litet att förtälja om industrin — han har nämligen varit med ända sedan starten 1945.

Träförädlingen är uppdelad i tre delar: huvudsågen i Skogaby med 14 man, Adolf Bengtssons såg med 4 man och en såg i Tönnersjö med 5 man. Sammanlagt är alltså 23 man anställda i företraget — en icke liten siffra för ett så litet samhälle. Råmaterialet tas från skogar i närheten och forslas till sågarna av 2 bilar och en "Epatraktor".

Någon risk för att råvaran skall ta slut finns inte och f.n. är man uppe i en träproduktion som aldrig förr. Varorna går ut över hela Sverige och inte så sällan även till utlandet. Man exporterar till Tyskland, Egypten, England och Danmark. Hit går mest props och pålar till tätning av vallar. I sommarmånaderna har man "säsong", och då får man utnyttja arbetskraften även i skift. Hr Jönsson nämnde, när vi pratade med honom, att sågverket satt "fräs" på samhället, och det får man verkligen säga. Billast på billast lastas av, medan vi pratar med hr Svensson. Sågspånen virvlar omkring, sågen sjunger ut bråder och props, och i de stora "trätorkstackarna" lavas hundra till hundra färska brädbitar. Skogen har blivit till en skog av virkestackar. Skogaby alluderar inte förgäves på sitt namn.

— Sjuttio procent av vår tillverkning går på export, omtalar träförädlingsindustriens ägare, direktör Örjansson. Numera är vi vår egen exportör, d.v.s. vi säljer direkt på utlandet, fortsätter han. Huvuddelen av vår export går till Danmark. Träförädlingen omfattar även hyvleri, och för hemmamarknaden har vi så gott som allt i trä för byggnadsbranschen.

Ur skönhetssynpunkt brådas samhället av omgivningarna, särskilt av de skogigt sköna environgerna mot Knäred och Ysby. Och där någonstans ligger direktör Falkenmarks vackra och lyxiga Lagahus. Gärsingabygget heter annars platsen, och dit tar man sig på en ålderdomlig, slingrande byväg. Kring de tre byggnaderna, som bildar Lagahus, susar björkarna sin milda sång och förefaller lika välskötta och putsade, som de röda husen. På sluttningen nedemot Lagan har direktör Falkenbark låtit bygga ut en damm med härligt porlande källvatten. Intill denna finns en pumpanläggning, som förser husen med vatten. Här och var i träden är strålkastare placerade och vi kan tänka oss hur stiligt Lagahus är, när mörkret sänkt sig och de skarpa lyktorna blossar upp Lagahus till ett trolskt skogstempel.

Siste representanten för Skogaby, som vi talade med var 71-årige stenhuggaren Karl Erlandsson. Han höll på med sitt arbete intill byvägen och påminde inte så litet om en kärnfrisk Albert Engström-figur. I över ett halvsekel har Erlandsson bott i Skogaby, och han tycker som många andra att samhället gått framåt med stormsteg under de senaste åren. Dåligt tyckte han det var förstås att man inte hade ett kafé i byn, så att en gammal trött man kunde få sig en kopp kaffe någon gång. Annars trivdes han bra där, vilket ju också bevisas av att han bott i samhället så länge. Erlandsson hade en sund och frisk syn på saker och ting.

Ja, detta var några intryck från en rundvandring i Skogaby. För att inte göra bilden alltför ofullständig vill vi tillägga, att allt tyder på att det är idogt och duktigt folk som här bygger och bor. Och det bådar gott för Skogabys framtid.

Artz.

Parti av Skogaby samhälle.

Marknadsberättelser och prisnoteringar

meddelade genom Sveriges Lantbruksförbund.

Spannmål.

Garantipriser å fullgod brödsäd av normalkvalitet vid inköp från odlare under tiden 1/7—15/8 (priserna höjas med 10 öre pr halvmånad):

Vårvete	33: —
Höstvete	30: —
Råg	29: —

Priserna gäller vid leverans till prisort, vilka är dels kustprisorterna, däribland Halmstad, Falkenberg och Göteborg, dels inlandsorten Örebro. A sistnämnda ort är dock ovanstående priser genompräende 75 öre lägre.

Bestämmelser om utjämningsavgift för vete. Statens Jordbruksnämnd meddelar att utjämningsavgift fr. o. m. den 11 juli 1950 skall utgå vid export av vete. För höstvete har avgiften fastställts till 5 kr per 100 kg. För vårvete kommer avgiftens storlek att fastställas senare. För råg kommer tillsvidare icke att uttagas någon utjämningsavgift.

Potatis

Lantbruksförbundet noterar för matpotatis, levererad banfritt eller kajfritt Stockholm, inkl emballage, engrospris, vid försäljning till parthandlare, kr pr 100 kg:

	28/7	31/7	2/8
Färsk sydsvensk	28: —	25: —	22: —

Ovanstående pris inkluderar kommissionärsarvode eller avans vid försäljning vagnslastvis.

Följande *partipriser* på färsk potatis noteras den 2/8 1950 vid försäljning till detaljhandlare, inkl. emballage, kr per 100 kg: Stockholm 28: —, Malmö 20: — och Göteborg 22: 00—24: 00.

Tillgången på sydsvensk potatis är mycket god, efterfrågan har inte ökat nämnvärt och omsättningen är relativt liten. Priserna ha justerats nedåt.

Slaktfjäderfä.

Svensk fjäderfänotering. Lantbrukförbundet anger för veckan 31/7—5/8 1950 följande riktnoteringar å slaktfjäderfä vid försäljning från producenter till äggcentraler i södra och mellersta Sveriges produktionsområden, öre pr kg slaktad vikt (plockad vara):

	Extra p:a	P:a	Standard
Höns	—	195	145
Unghöns- och tuppar	—	260	190
Kyckling, lägst 550 gr.	—	285	215

Partiprisnotering å slaktat fjäderfä Partipriser i Stockholm den 31/7 1950, öre per kg plockad vara:

	Kronmärkta	Prima	Standard
Höns	310	280	230
Unghöns- och tuppar	380	365	295
Kyckling	450	410	340

Kycklingtillförseln minskar fortfarande medan tillförseln av höns ökar.

Båstad

Båstads fiskehamn muddras upp.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har föreslagit regeringen bevilja statsbidrag med 17.100 kr. till underhållsmuddring i Båstads fiskehamn. Bidraget motsvarar 90 proc. av kostnaden, som beräknas till 19.000 kr.

Hamnen muddrades upp senast åren 1944—1945 men genom sand- och tångdrift har den nu åter uppgrundats. Den kan därför numera användas obehindrat endast av mindre båtar. Djupet skall normalt vara 2,5 m. i inloppet och 2,1 i hamnbassängen men är f. n. på sina ställen mindre än 1,5 m. För att hamnen skall kunna fylla sin uppgift är det nödvändigt att den uppmuddras till förutvarande djup.

Prenumerera på LT

9 Sönd. e. Trefaldighet.

Sabbatstankar

Varen fördenskull kloka såsom ormar och menlösa såsom duvor!

10: 16.

Med dessa djupsinniga ord har Jesus givit oss en underbar levnadsregel. All levnadsvisdom finna vi där, konsten att rätt leva livet. Däri är Jesus själv både Mästaren och Frälsaren. När vi betrakta Jesus, sådan han skildras i evangelisternas berättelser, se vi den fullkomlige Människosonen, den gudomliga harmonien i människogestalt, kärleken och rättfärdigheten förenade i hans liv liksom ock i hans ord, som givits oss till frälsning från det onda. Jesus var ingen fantast, han försatte ej sina åhörare i yrande extas. Klart och enkelt framställde han sin lära. Hur klart talar han ej i sin bergspredikan! Sanningarna komma liksom lagparagrafer så tydliga. Inga överdrifter, den gyllene medelvägen är hans levnadsvisdom. Han lägger mer vikt vid viljan än vid känslan. Att göra Guds vilja är för honom huvudsaken. Förståndet skall helgas till att göra det goda för Herrens skull. Mästaren uppmanade aldrig sina lärjungar att leva ett världsskyggt klosterliv eller att sucka och jämra sig. Nej, ljus och glädje spred Jesus, där han gick fram och gjorde väl, hjälpande alla. Men på samma gång dömde han fariséernas falskhet och varnade för all egenrättfärdighet. Det gällde att vara i världen men dock icke av världen. Därför gav han oss det rådet: **Varen fördenskull kloka såsom ormar och menlösa såsom duvor!**

Må de orden inskärpas och efterföljas såsom en levnadsregel för alla kristna. Vi behöva sannerligen lära oss den gyllene medelvägen, ty nutidens folk har tappat besinningen i lidelsernas hetsande häxdans. Man rusar från den ena ytterligheten till den andra, tanken hinner ej följa med de ohejdade överdrifterna, men likväl är det politik i allt, beräkning och argan list. Jesus säger, att vi skola lära av både ormen och duvan, men nu tycks ormen vara ensam läromästare. Säg, har mänskligheten blivit lyckligare under senaste mansålder? Nej, tvärtom. Världen förgör sig själv i avund, hat och strid.

Vi föddes med barnasinne, och det skola vi behålla, så länge vi leva, hur kloka och världserfarna vi än bliva. Det gudomliga hos människan är ett inre ljus, som leder oss, när vi stå rådlösa i världens virrvarr. Ett helgat förstånd skiljer mellan rätt och orätt, och den människa, som handlar rätt står på ett högre plan än den, som bara handlar klokt. Den andliga jämnvikten gör dig till en personlighet med förstånd, känsla och vilja harmoniskt förenade. Detta är den kristliga livskonsten. Detta är levande personlig kristendom.

Att leva och unna andra att leva, att tro människor om gott men ej låta sig bedragas, att bruka Guds gåvor utan att missbruka dem, att vara skötsam men ej girig, modig men ej högmodig, att lida oförrätt men ej hämnas, att prövas av motgångar men dock behålla tron, allt detta är den levnadsvisdom, som vi få av Herren. Det är Adens verk, icke vårt eget. Låt om oss fördenskull hålla hjärtat öppet för andliga intryck, så blir det något helt och enhetligt, vi få del av Jesu Kristi sinne och fostras för ett högre liv.

Mel. Sv. ps. 282.

O Herre, du som sänt mig ut
I denna onda världen,
Din Ande i mitt hjärta gjut,
Och giv mig med på färden
Din visdom och din sinnesro,
Att jag med kärlek, hopp och tro
Kan övervinna världen!

Paul Nilsson.

— Mamma, har änglarna vingar?
— Ja, det har de.
— Och kan änglarna flyga?
— Ja, det kan de.
— Pappa sa i går kväll, att vår barnjungfru är en ängel. När flygar hon?
— Inom fem minuter!

Edenberga

fordom en by med en rik folktradition

— Av teol. och fil. kand. BROR JANSSON. —

I.

Edenberga har väl alltid räknats som en av de mest välmående och bästa byarna inom Ränneslövs socken. Jordmånen är till största delen mulljord, som ger rika skördar. Bönderna ha stått sig bra och älskat sin by. Byn, som genomflytes av Edenbergpån, har ett vackert läge i åns dalgång. I Edenberga har det fordom funnits en rik folktradition. De gamla hade så mycket att berätta om sagor och sägner från byn.

Hur Edenberga fått sitt namn veta vi inte riktigt säkert. En åsikt gör gällande att gravhögen, som ligger norr om gästgivaregården, skulle ha gett byn dess namn. Byn skulle således fordom ha hetat Ättebjärg. Enligt en annan åsikt tydes namnet som jättens berg eller jätteberget. Detta namn skulle så småningom ha ändrats till nuvarande Edenberga. Den medeltida namnformen var Jettnabjerga.

Av fornminnena i Edenberga märkes framför allt den stora ståtliga gravhögen, som ligger strax norr om byn, intill vägen mot Laholm. Gravhögen bär namnet Abulshög. Abul är ett gammalt dialektord, som betyder vildapel. Det har tydligen växt vildaplar på eller intill gravhögen.

En del gravar utan synliga märken ovan jord ha hittats i Edenberga. Man har i dessa funnit en liten kista av stenar och en urna med den dödes aska.

När krigsfolk eller några skjutsar kom till Edenberga, fingo de beta sina hästar öster om gästgivaregården — Lunnagård, alltså områden norr om kvarnen.

I början av 1800-talet hade Edenberga 21 åbor. Gårdarna lågo intill varandra utmed byvägen och bygatan. De gamla namnen på dessa var Strädet och Gadan. Gadan delades av Kristianstadsvägen i Östra och Västra gada.

Av gårdarna var gästgivaregården den främsta vid denna tid. Denna var raststälie för resande. Den hade också utskänkning av öl.

En annan gård, vars namn är välkänt, är Lunnagård eller Lundagård. Intill denna gård låg förr det mycket omtalade Lundagårdsbjäred. Ett äldre namn på detta torde ha varit Husabjär.

Sex gårdar i Edenberga lydde före reformationen under Herrevads kloster i Skåne.

Vid Lunnagården brukade häxorna fara till Blåkulla. Då häxorna skulle flyga iväg, sade de: "Över jord högt över alla trädtoppar". En gumma råkade höra vad häxorna sade och skulle försöka pröva deras ramsa. Men gumman sa: "Över jord högt i sky igenom alla trädtoppar." Resultatet blev att gumman måste igenom alla trädtoppar och detta blev ganska besvärligt för henne.

Bekant i hela södra Halland är sägnerna om trollen i Lundagårdsbjäret i Edenberga. Historien är t.o.m. känd utom häradet. N. P. Erlén har skrivit en lång dikt om sägnen. Eva Vigström har i Skåne fått höra sägnen om trollen i Lundagårdsbjäret och återger den i en av sina böcker. Lundagårdsbjäret är numera helt borta. Dess grus har använts till väglagning. Historierna om berget äro tämligen egendomliga. Sägnen återges såsom den omtalas av gamla edenbergabor:

En gång var det bröllop på Lundagård. En mängd gäster voro bjudna med brudgummens bror var inte bjuden. Man tyckte att han var för fattig att ha med. Han ville gärna vara med och se på bröllopsstassen och gick därför upp på Lundagårdsberget. När han satt där uppe på berget fick han höra att trollen väsnades därinne. Trollen, som gjorde sig i ordning att ta åstad på bröllopet, märkte att mannen satt där uppe på berget och snyftade för att man inte ville ha honom med. Trollen frågade då, om inte han skulle med på sin broders bröllop och varför han var så sorgsen. Han sade då till dem att han inte hade någon hög hatt, så han kunde inte gå. Han ville "kanveta" inte säga att han inte var bjuden. Trollen tyckte synd om mannen och gåvo honom en mjölkhatt att ha på huvudet. Den som bar en sådan hatt kunde se det som var osynligt. Mannen tog trollens hatt på sig och gick bort till bröllopsgården. Då han skulle stiga in, mötte han sin bror, som sade till honom: "Jaså här är objudna gäster också." "Långt fler än du tror", svarade brodern, som inte var bjuden till bröllopet. Han hade osynlighetsmössan på och därför kunde han se att mellan varje bröllopsgäst satt ett troll och mellan bruden och brudgummen satt själva trollfar.

Trollen åto och drucko, så att man kunde inte få maten att räcka till. Man bar in mat gång på gång men den tog slut lika fort som man satte in den. Det var trollen, som åto så förskräckligt mycket. Brudgummen fick låna trollens osynlighetsmössa och då fick han se att han hade alla Lundagårdstrollen som gäster vid bröllopet. Man sprang ut på vedbacken och hämtade där klubbor och släggor. Sedan började man slå på trollen och drev ut allihop från bröllopssalen. När man därefter satte in mera mat förslog den. Den objudne brodern blev sedan väl mottagen i bröllopsgården, emedan han lyckades få bort trollen därifrån.

Det fanns gamla personer i Edenberga, som voro alldeles övertygade om att det verkligen bodde troll inne i Lundagårdsbjäret. Om julafton då trollen hade fest, stod hela berget på guldstöttor. Hade man då tur kunde man få se hur trollen hade det inne i berget. De hade ett guldbord och mycket annat fint. Man berättade också hur trollen gingo till de olika gårdarna i byn och lånade saker och ting. Trollen själva brukade låna ut sina stora koppargrytor, om någon behövde dem vid slakt. Såsom ersättning brukade då trollen få en smakbit av den tillagade maten.

I Edenberga finnes en namngiven källa, som heter Horsakällan. Hors är som de flesta känna till ett gammalt ord för häst. En gång råkade en häst komma för nära källan och drunkna i den. På grund av denna händelse har källan fått sitt namn. Förr var den mycket använd särskilt att vattna kreaturen i.

FARLIG MASKIN.

Vid Huddinge kommunalfullmäktiges senaste sammanträde förelåg en begäran från kommunalnämnden om ett anslag på 10.500 kronor för inköp av en diktafonanläggning. Diktafonen — en stålbandsupptagare — demonstrerades vid tillfäller genom att ta upp anförandena vid sammanträdet. En av de kommunistiska ledamöterna opponerade sig mot inköpet under motivering av att han fann denna vara allt för odemokratisk, och han förklarade att han skulle ha hållit en längre motivering för sin ståndpunkt om bara inte "den förbannade maskinen funnits och registrat hans yttrande!" Fullmäktige beslöt anslaget.

FÖR HENNES?

— Vill du inte sluta röka för min skull?
— Vem har inbillat dig, att jag röker för din skull?

Vit dam i Harar bär inga bördor och fin kock anlitar gärna kuli

Ruth Ljungman

som tillsammans med sin make, vilken är folkskollärare, varit bosatt i Harar i Abessinien har skrivit ännu en artikel för HN om de säregna förhållandena i Negus land. Ett land där den sociala rangskillnaden bl. a. återspeglas på torget. En vit dam bär inga bördor och en fin kock anlitar gärna kuli — om hans matmor tillåter det förstås.

DET VAR VÅR KOPPARÄRRIGE somalikock, Ismael, som blev min ledsgare, när jag mötte det verkliga Harar. Han var en sympatisk ung man med en väldig stofthydda och ett ganska rymligt samvete. Han hade tjänat engelsmän och italienare, innan han kom i vår tjänst. Under kriget hade han varit soldat under italienarna, och han var ju inte alls någon verklig etiopier. Brittiska Somaliland var hans hemland, men det är ett mycket fattigt land, och Ismael ville ha det så bra som möjligt.

Ganska snart förstod jag, att de som ville dela min hushållskassa med familjen voro alltför många. Jag förstod, att jag måste försöka klara mig själv mer än andra vita fruar, som jag kände, och vilka hade överlämnat hela hushållet åt mörkhyade tjänare. Visst var det bekvämt att ha det så, när inte krafterna och språkkunskaperna räckte till, men usch så dyrt det blev. När Ismael märkte, att jag började handla på egen hand med de kvinnor, som kommo från stadens inre med sina produkter från frukt- och kaffeplantagerna, rådde han mig slugt att lämna alla inköp åt honom. Han hade många skäl för sitt goda råd, men jag svarade i alla fall, att det nu skulle bli precis tvärt om. Hädanefter skulle jag själv göra de flesta inköpen. Ismael höll god min, och så började våra vandringar till stadens olika gabajor=torg. De trofasta och beundransvärda försäljerskorna komma fortfarande till vårt hus med sina varor. Ofta hade de också både levande höns och färska ägg i de stora korgar, som de skickligt balanserade på sina huvuden. Eftersom varutillgången var ojämn, var det nödvändigt att veta, var man själv kunde köpa de önskade varorna liksom det var viktigt att veta de ungefärliga dagspriserna, som naturligtvis varierade något och kunde prutas ned.

I morgonsolens glans vandrade Ismael och jag över slätten, där det förbrända gräset växte glest på den röda jorden. Förbi hyenornas hålor slingrade stigen där man måste gå en och en, uppåt bussgatan, där små mörka speceributiker lågo vägg om vägg med de förfärliga glädjehusen, där billig musik skrällde om kvällarna. Vi stannade inte förrän vi hunno den största och ljusaste butiken, och så stego vi in till den vänlige armeniern, som allmänt kallades monsieur Simon. Vi utbytte hälsningsfraser på franska, men jag köpte för det mesta på engelska. Min stackars franska räckte inte till speceribranschens många mysterier. Vi lyckades i alla fall förstå varandra, och Ismael kunde stoppa ned underliga men välvilligt inslagna paket. Omslagspapper var italienska tidningar från ockupationens dagar. Man var lycklig, om man lyckades få köpa en burk med knappa 3 hg Kenya-smör, för 7 à 8 kr i svenska pengar. Själv åt jag aldrig smör under Afrikaåren, fast det var utmärkt gott, men barnen behövde det dess bättre liksom deras hårt arbetande fader. Mr. Simon ville gärna ha en liten pratstund, då det kom en vit kund, men till slut tog Ismael vår stora korg, och vi vandrade vidare under en het sol, som lyste över allt det till beskådande utställda lidande och mänskliga eländet, som de stackars tiggarna utmed vår väg utgjorde. Då Ismael såg, att jag greps av de blindas, de spetälskas, de elefantiasis-sjukas och de sinnessjukas hemska öde, undrade han förvånad, om det inte fanns tiggare i Sverige. Jag försökte berätta för honom om vår socialvård, men han hade svårt att tro mig, och jag fick ett förfärligt perspektiv på det ändlösa lidandet i världen.

Så trädde vi in genom en av portarna i Harars ringmur, noga bevakade av en etiopisk polis med sträng uppsyn. Därinnanför öppnade sig en annan värld, där främlingar var mindre väl sedda. Då man begrep lite mer av de många språken, kunde man urskilja ett lågt och sammanbitet: "Förbannade europé!", ur ett lerhus' mörka inre. Det kunde nog bli värre än så, enligt vad vi fick veta ibland, men själv gick jag alltid trygg, även sedan jag börjat göra ensamma promenader på de slingrande och heta gatorna, där en bil nog kunde krångla sig fram på de största, men där vår civilisation annars inte lämnat några som helst spår.

Ismael stannade först vid fruktstånden, där alla slag av ljuvliga frukter o. läckra grönsaker lockade. Han var glad och trevlig, och jag såg, att han gjorde bra affärer. Säkert hade han kunnat stoppa många slantar i sin ficka om han fått handla ensam. Det var i alla fall med en viss stolthet han lärde sin emmebeth* hitta i Harar och handla på dess gabajor. Han var en bra lärare, och jag minns honom med tacksamhet. Han var mohammedan, och därför drog han mig med till profetlärjungarnas slaktarbodar. Jag fick en verklig chock i den flugomsurrade illaluktande köttboden ur vars mörka inre en kolsvart slaktare slängde fram den finaste oxfilet till ett pris av 1 kr per kg. Det billiga priset kunde inte hindra en lätt yrsel, och jag skyndade ut från flugorna och stanken och släpade mig långsamt förbi de åldriga husen med en obestämd önskan att få vila en stund i deras svalkande, rökelsedoftande inre. Ismael förstod, att jag inte mådde bra och antydde försiktigt det olämpliga i att en vit dam gick i köttbodar, när hennes kock kunde klara det mycket bättre. Fullständigt uppgiven lovade jag honom att köttuppköpen, dem skulle han för framtiden få klara själv. Det dröjde ett tag, innan jag orkade smaka ens det läckrast tillagade kött, och jag höll mig alltid helst till de magra men nyslaktade hönsen.

När vi närmade oss Amaresaporten igen, föreslog Ismael, att han skulle skaffa en bärare till sin välfyllda korg. Jag undrade, vad han själv skulle bära. "Oljeflaskan, madame!" svarade han med stor värdighet. Då avståndet från köttbodarna ökade, ökade också mitt välbefinnande, och jag erbjöd mig att bära oljeflaskan. Ismaels värdighet ökade också, och han sa: "Madame, i Harar går inte en vit dam omkring och bär bördor, och en fin kock bör inte en tung korg, när man kan få en kuli för 10 cent." Vi stannade nära stadsporten, och Ismael satte beslutsamt ner korgen. Det artade sig till en uppgörelse i hettan och dammet, och jag visste att den kunde kosta mig vår oumbärlige Ismael. Jag övervägde hastigt, men jag kände ingen lust att ta seden dit jag kommit i detta fall. Så sa jag med stadig röst: "Vill du inte bära korgen, Ismael, så gör jag det själv." Han teg, och jag fortsatte: "Om du aldrig har sett en engelsk eller fransk dam bära en korg, så finns det ingenting som hindrar, att du får se en svensk dam göra det." Ismael trodde inte, att jag menade allvar men påpekade, att jag inte skulle orka med den. "Då får jag väl ta en kuli för 10 cent", svarade jag orubbligt. Ismael såg bekymrad ut, och så började ett av våra många och långa samtal i frågor, som rörde skillnader mellan öst och väst m. m. Jag påpekade som ofta förr, att arbete inte är något att skämmas för och att i Sverige arbeta alla husmödrar. Jag talade om för honom, att hans högfärd gjorde mig ledsen, och till slut samlade jag alla mina krafter och lyfte upp den tunga korgen från marken. Nu var Ismael förändrad: "Ett ögonblick, madame", sa han och svingade käckt hela korgen upp på sin kraftiga skuldra. Såtillvida segrade min kopparröde vän, att jag inte ens fick bära den lilla oljeflaskan. Hans [illegible] absolut inte vara sämre än andra vita fruar i Harar.

Ismael lämnade oss en dag, då han tyckte, att han förtjänat nog med pengar och han gick till "sin faders land". Därifrån kom han sedan tillbaka fullständigt utblottad och ville gärna börja i min tjänst igen. Då hade vi redan, tack vare mina vänner Harar-kvinnorna, fått vår tjänare och vän, den oförliknelige Taddese Mammo i vårt hus. Han var som en ängel med svart skinn, och ingen av oss kan glömma honom. Att jag lärde mig sköta ett hushåll i Afrika med verklig framgång, det var i alla fall Ismaels förtjänst, och vi ha många glada minnen från hans tid. Vi ha nästan glömt, hur mycket mat han stal och hur han drack upp all mjölken, så att min man fick vara utan mjölk till sin lunch. Han lärde sig att laga de finaste tunna pannkakor och en del andra svenska rätter. När han slog sönder av det oersättliga porslinet och jag uppmanade honom att vara mer försiktig, undrade han med sårad värdighet, om jag trodde, att han inte var försiktig alltid. Kunde han hjälpa, att någonting gick sönder? Det var ju Allahs vilja, och vem ville sätta sig upp mot den! Ja, Ismael var en människa på gott och ont, och jag är glad att jag fick lära känna honom och att det blev han, som med hjälp av sin goda engelska blev min lärare i Harar-kunskap.

*) etiopisk titel för husets fru.

Har ni hört historien om läraren, som skulle låta sina elever skriva en uppsats?

— Ni ska skriva om Gustav Vasa och dalkarlarna, sa han. Men nu vill jag inte bara läsa om hans flykt och besöket på Isala, där Sven Elofssons hustru inför danskarna körde ut honom med orden: Vi står du här och gapar, etc.

En liten pojke skrev:

"Så kom kung Gustav till Isala. Men vad som hände mellan honom och frun på gården, det får jag inte berätta"

När du läser en bok så börja i mitten. Då kan du bli nyfiken inte bara på slutet utan även på början.

SAGT och SKRIVET

Ett radioprogram är som regel aptitligare när det irriterar en smula. De lärda herrarna i Lund tycks ha förstått den saken. Tänk att orka hålla masken, när de under drygt tio minuter ventilerade frågan om Adam och Eva var apmänniskor. Hur härligt irriterande vore det inte att få höra ett vetenskapligt utlåtande om huruvida Tummeliten verkligen var mindre än en tvärhand hög...

Expressen.

Gå framåt, spara dig ej — se ej tillbaka, plöj djupt och rakt med all din kraft!

R. H. Horne.

Tjänar folk för litet, så har finansministern anledning att höja skatterna för att jämna ut olikheterna: och tjänar en del av dem för mycket, så har han också anledning att höja skatterna.

Fri Köpenskap.

Där man raserar en kyrka får man i stället bygga ett sinnessjukhus.

Fr. W. Foerster.

Om jag rätt uppfattat sovjetpropagandan, var det ryssarna som uppfann lokomotivet. Sen skickade de ut spioner för att utforska vad det skulle användas till.

Elmer C. Adams.

En fullträff

Två odalmän hade varit inne i staden på kreatursmarknaden och sålt var sin ko. Som båda gjorde lyckade affärer, beslöt de att fira framgången. Nu bar det sig inte bättre än att firandet blev både grundligt och långvarigt, varför även sista tåget gick ifrån dem. I sitt omtöcknade tillstånd beslöt de båda marknadsbesökarna att gå hem längs järnvägen och när de vandrat fram en stund mellan skenorna sade den ene:

— Det var en förbaskat lång trappa vi går uppför, tycker du inte det?

— Ja, det har du rätt i, svarade den andre, men det ringe väl an, om bara inte ledstängerna satt så lågt.

— Att ni har smärtor i höger axel beror helt enkelt på ålderdom.

— I vänsteraxel har jag inte ont, och den är lika gammal som den högra.

Kriget går vidare

Bakom den fredliga vaktparaden i sommarsolen skymtar skalden krig, mera krig.

Bastubor, trummor, kornett, klarinett
marscherar i svett —
solstiltjen ångar ekvatorshett.

Taktfasta bassar med hopknäppta slag
tar nya tag —
löjtisens öga är vaksamt i dag

Lättklädda lunchtöser bildar parad
— varje najad
spänner hans bass-blick och löjtisvad.

Preussisk är marschen, men flickan förstår
att valstakten går
sugande tätt i marschkängors spår.

Valstakt och livet soldatklädda män
känner igen —
men klädseln och marschen, det har dom på känn

Stämmer ej längre.... Men trumvirvelslag
en fredssommardag
där preussiskt och hårt i solen
Det fortsatta krigets lag!

Nils Thorén.

PRENUMERERA PÅ LAHOLMS TIDNING.

Nytt och flytt

Dagens namn:
ULRIK.
Solen går upp kl. 4.16 och ned kl. 20.19.

Morgondagens namn:
SIXTEN.
Solen går upp kl. 4.18 och ned kl. 20.17.

Måndagens namn:
ARNOLD.
Solen går upp kl. 4.20 och ned kl. 20.14.

Dagens dikt:

Stor sak i själens hunger,
men munnens mäste stillas först,
och gärning är den dikt som störst
och bäst och skönast sjunger.
(BO BERGMAN)

Varning

Några trollhättegrabbar var häromdagen ute på Liseberg och festade om. Man kan nog säga att de var lite glada i hågen när de omsider kom på femman för att åka ner till Centralen. De var lite för glada så konduktören sa:

— Nu får ni hålla er lite lugna annars blir jag tvungen att kasta av er.

Då gick Alfred, den största och kraftigaste i samlingen, fram till konduktören, klappade honom på axeln och sa:

— Lille pojk, du ska inte bråka! Annars åker vi hem till Trollhättan och stänger av strömmen å då kan du stå där med din lelle vagn.

Två ska man vara

Följande räknestycke har vunnit stor popularitet i Storbritannien — med siffror kan man bevisa vad som helst:

Englands befolkning	46.000.000
65 år eller däröver	12.000.000
Återst. arbetskraft	34.000.000
18 år eller därunder	16.000.000
Återst. arbetskraft	18.000.000
Gifta kvinnor som arbetar i hemmen	9.000.000
Återst. arbetskraft	9.000.000
I administration eller militärer	6.800.000
Återst. arbetskraft	2.200.000
Inom sjukvård och tjänst	2.126.000
Återst. arbetskraft	74.000
Svartabörsfolk och andra som icke vill arbeta	62.000
Återst. arbetskraft	12.000
I fängelse	11.998
Återst. arbetskraft	2

Ja, två ska man vara och de två är naturligtvis du och jag, säger engelsmannen. Men nu får du ta i ordentligt, för nu är jag trött på att göra allting ensam!

Da besvärliga bromsarna!

Hörfel

En ung fru skulle köpa ett Nefertitihuvud åt sin man som alltid hade önskat sig en kopia av den berömda egyptprinsessesskulpturen i födelsedagsprecent. Hon steg in i en affär som tycktes handla med dylikt och framförde sin önskan. Gubben i antikboden såg förvånad ut, varför hon upprepade sin önskan. Han kliade sig eftertryckligt i nacken och sade:

— Aj f—n, har dom börjat göra huvud av Tito nu också.

idag

I kväll inledes årets Lagaholmsfest. Det vet vi alla, så ur den synpunkten är det ingenting att tala om. Men annars är det ett evenemang som låter tala om sig. Alla vet nog inte, att det är den adertonde Lagaholmsfesten. Det har nu varit så många sådana fester, att det börjar bli lite svårt att hålla reda på ordningstalen för dem.

I torsdags regnade det så mycket, att vi liksom tycker att vi har en viss rätt att i dag och i morgon och även några dagar framåt fordra borgmästarväder. Nu kan det sannerligen vara nog med regn. Det blir liksom lite enformigt med detta regnande, även om det någon gång skulle bli så mycket att gator i Laholm förvandlas till floder och källare där vattenfylles.

— — —

En del lymmelaktiga tilltag rapporteras från Mellby. Några slynglar — man vet vem det är men man har inte lyckats få fällande bevis mot dem — ställer nattetid till med sådant ofog som att välta kull sädesträvar, dra upp stängselstolpar och annat dumt. Sådana där slyngeltilltag bör inte toleraras. Visserligen är det hela mest att beteckna som ett utslag av dumhet, men man får som bekant inte vara hur dum som helst utan att få sota för det.

— — —

Hr N. P. Rosdal, född 1874 i Rosadal, Fladalt, Växtorps socken, har under någon månad besökt hembygden. För 50 år sedan reste han till Amerika där han arbetat inom el- och symaskinsbranschen. I unga år hade han anställning vid Svea livgarde i Stockholm. I söndags hade Rosdal inbjudit till en kaffefest i Växtorps ålderdomshem. Utom pensionärerna var fattigvårdsstyrelsen samt gamla grannar (eller barndomsbekanta) inbjudna. Kantor Elsa Bolander spelade och sjöng och pastor Bastholm höll andakt. Stämningen var den bästa och de gamlas tacksamhet stor.

— — —

Första kvartalet i år importerades det c:a 20.000 nya bilar mot blott 3.000 samma kvartal i fjor. Härtill kommer att den svenska bilproduktionen ökat det senaste året. Rätt gott om bilar fanns det ju redan förut. Till följd härav och till följd av att det finns så många fartidioter som det sorgligt nog gör, är det kanske inte så underligt, att vägarna är tämligen osäkra. Inte minst gäller detta den stora riksvägen längs västkusten och då speciellt vägen på Hallandsåsens nordsida.

Så här skriver sign. Claque i Handelstidningen om bilisternas sed eller rättare sagt sed att "flirta med döden" speciellt på denna vägsträcka:

Riksvägen på Hallandsås nordsida är rätt farlig. Den har alltid varit farlig. Förr i världen betraskades den av krigshärar. Den dundrade under bondföror och skrämda hästar i sken. På asplatans hedar levde biltoge män ett vilt och saftigt leverne på bekostnad av allmoge och postiljoner. Muskedunder knallade och många ohörda dödsskrän steg anklagande mot höstmånen som dolde sig i moln.

Numera råder civilisation. Vägen är farligare än någonsin. Går man den en söndagseftermiddag eller en lördag om sommaren, lurar överfall från alla håll. Danska bilar som kör på höger sida. Rattfyllon fr. Göteborg. Partidioter från stora städer — de flesta från A- och M-bilarnas registeringsorter. De snuddar vid ens kjortlar och gläder sig åt att gånghjonens hår fladdrar i luftdraget.

Det finns cyklister, som inte vet någonting om acceleration. Det kan hända, att det då hjälper dem föga att veta allting om en cykel.

Vi som har bott vid denna väg några årstider, omfattar inte längre dessa stackars dårar med raseri. Vi har börjat förena oss med ortsbefolkningen i den vemodsfulla syn man får på allt överdåd utan intelligens när man har sett tillräckligt av följdernas första attribut, i detta fall sjukbårar, ambulanser och katastrofkranar.

Jag kommer just från posten. När jag tog av på min stig, kom ljudet — det avskyvärda, förlamande ljudet som ekar så dystert över slätten. Metall mot metall: Tjeääängg! Ett skrik, och så tyst; det tystaste man kan höra. Jag vänder mig om: den vanliga synen. En mörk röra vid åsens fot, där fyra vägar möts. En man kommer springande långt borta. De små dockfigurerna utspridda över fälten rör sig nyfiket mot katastrofstället. Ena ögonblicket ser man blott tre eller fyra små figurer i det vida panoramat; nästa myllrar det som flugor kring en åtel.

De efterföljande bilarna passerar med samma fart som vanligt. Jag har sett det: de rycker på axlarna. Sådant händer inte dem.

— — —

I går flaggades det på Rosengården. Anledningen härtill var naturligtvis den, att det var taklagsfest.

I dag bör hela stan flagga, likaså i morgon. Anledningen härtill är naturligtvis den, att det dessa två dagar är Lagaholmsfest.

Barnparaden utgår från folkskolan i morgon kl. 16. Tåget går via Storgatan och Stortorget till Lagaholm. Musik går i täten. Mammor och pappor går sist eller vid sidan om barntåget.

Petrus.

CHEFEN PÅ DET HALA.

Just då bokhållare Johansson såg mest längtansfull ut genom fönstret, där några gröna löv vinkade i sommarvinden, knackade det på dörren. Mannen som trädde in bar en tydlig utländsk prägel. Han presenterade sig på engelska: amerikan på studiereisa i Sverige. Han ville gärna träffa chefen för att få veta litet om en svensk exportfirmas organisation m. m.

Bokhållaren Johannsson gladdes. Det var nämligen han som satt inne med språkkunskaperna på kontoret. Chefen försökte förstås låtsas som om inga språkliga hemligheter var honom förborgade, men Johansson hade sina tvivel i fallet.

Med ett nyfött intresse i blicken gick bokhållare Johansson in till den högste och anmälde. Chefen fick mycket riktigt något spänt och irriterat över sig, samlade ihop rocken kring magen och bad hr Johansson visa in främlingen. Och det gjorde bokhållare Johansson så gärna. När han förde främlingen in i rummet reste sig chefen med sammanbitet allvar ur stolen och ytrade med basröst:

— Do you speak English?

FÖRLAGT.

Idrottsföreningen i F. skulle anordna en större tävling i fri idrott och under förberedelserna härför skulle bl.a. en hel del banmätningar göras.

Föreningens materialförvaltare kunde emellertid inte återfinna ett mättband på 25 meters längd, som behövdes för ändamålet. Han vände sig förtvivlad till ordföranden och förklarade att mättbandet måste ha blivit förlagt. Ordföranden gav förvaltaren en arg blick och utbrast:

— Förlagt? Hur sjutton kan man gå och förlägga en sak som är hela 25 meter långt?

I SKIFT.

På den tiden överingenjör Wijkander var chef för Fagersta, kom han en dag in i en av verkstäderna och fick se en smed sitta på en bänk. Wijkander blev arg, gick fram till smeden och frågade:

— Sitter ni här för jämnan?

— Nää, svarade smeden, klockan åtta kommer en och byter av mej.

BISVÄRM STACK IHJÄL GET

En kvalfull död led häromdagen en get på en liten plats nära den bayerska staden Bamberg. En jättelik bisvärm överföll den stackars geten, som stod fastbunden vid ett hus. Getägaren hade inte lagt märke till att han placerat djuret tätt invid ett tiotal bikupor. När geten började röra på sig vilt, då bina blev alltför outhärdiga, blev de sistnämnda tydligen bara värre och stack bokstavligen ihjäl geten. Ingen människa vågade i tid närma sig den ursinniga bisvärmen, och till sist fick en brandsprute jaga bort mördarna.

Jag skulle ha ett par strumpor till lillebror.

— Då kanske de här passar?

— Nej, de ska vara till en hjulbent.

En första andjaktsmorgon

Av KALLE I DALEN.

Den gamla ängsladan nere vid slåtterängarna mot sjön låg grå och insjunken i sin lilla dunge av aspar och enbuskar. Vi låg därinne, ett litet sällskap på tre personer utsträckta i det doftande ängshöet, sög på våra pipor och väntade på dagningen och skjutljuset. Ett par lommar ropade ute på blankvattnet, nattbrisen drog i kyliga vindsvep upp över ängarna, men den lilla idylliska småländssjön, som skymtade genom den öppna laddörren, bredde ut sig i en vacker tavla med frodiga lövskogsstränder, gulvita sandvikar och en barrskogsrand, som sköt upp långt borta vid östra horisonten som en taggig drakrygg.

Det var änderna, som skulle saluteras, så snart det blev ordentligt ljust. Jakten lovade gott för överallt i de täta vassbänkarna hördes änderna bräka och snattra.

Förutom undertecknad och en jägare från den närbelägna staden var det ägaren till stranden och ladan, en gammal svensk-amerikan och äventyrare vid namn Swan Nilsson, allmänneligen känd under benämningen "Amerika_Swan", som var med.

Swan är en jättestor smålänning som trots sina fyllda sjuttio år ännu kan klubba ner en ungtjur med bara knytnäven, efter vad som berättas. Att räta ut en hästsko är en leksak för honom. I sin bästa ålder, mellan tjugofem och fyrtio år, vistades han ute i staterna och flackade runt hela Amerika, där han prövade på alla möjliga öden och äventyr. Så vände han åter till hemmet i den småländska ängden och köpte sig en liten vacker lantgård, där han nu lever gott och har det idealiskt. Swan är god skytt, kunnig fiskare och ännu kunnigare jordbrukare. Hans lilla lantbruk är ett mönster.

Och så kan han berätta amerikahistorier så pass, att det finns inte en bonde i hela hans hemsocken, som inte är absolut fullproppad med dylika. I Amerika gick han under benämningen "Big Swan".

Nu hade vi fått löfte att prova andjakten tillsammans med honom i den sjö, där han äger den bästa strandrätten, och det kan lika gärna på förhand sägas att resultatet blev gott.

*

Sommarnatten var mild och ljus och höet i ladan doftade som nektar och ambrosia. Vi hade ätit och rökat en pipa utanför ladan och låg nu inne i höet och pratade medan vi väntade på att sömnen skulle utjämna de korta mellantimmarna mellan skymning och gryning. Och att Amerika_Swan då skulle berätta historier från äventyrsåren där ute var ju alldeles självklart.

— Well, gentlemen, sade Swahn sedan vi uppmuntrat honom med en liten diskret inledning, well.

Det där lilla ordet well rullade fram som en åska mellan hans kraftiga käkar, och sen teg han en god stund. Men så kom det igen.

— Well, ja ska säja er, att här i sjöarna kan då visserligen va gott om ducks, vill säja änder, men då är ingenting mot som i Amerika. Let mi si, ja, då va på vårsidan år 1912, som ja å en annan svensk reste opp å titta på land i norra Dakota. Svensken, min kamrat, hette John Samson, å va för resten en son te gamle möllarn här i socknen, Sammel i kvarnen, som å dö nu. Han kalla sej för Sam. Well, som sagt. Sam å ja vi rråkades i Minneapolis på vårsidan å fick då se att ett landbolag annonsera om nytt, fint land i Dakota. Dom där landagenterna ljuger, rackarn ta mej, fortare än en häst skenar, må ni tro. Vi skulle, sa dom, kunna få köpa omtrent fyrti acres land där oppe för cirka femton dollar acren, å då skulle va prima, fint land, fast då lå ända oppe ve indianreservationen. Well boys, Sam å ja gick ner te Union depot i Minneapolis å löste var sin ticket, vill säja biljett. Ja, då vill säja, att vi löste inte våra biljetter på järnvägsstationen utan på ett biljettmäklarekontor tvärs över gatan, där dom sålde billigare. Där fanns mycke riktigt två stycken på lager, men dom räckte bara te Fargo, men därifrån kunde vi ju lösa nya. Signalementet på den ene utå dom, som åkt förut på biljetterna, va för en liten svart italienare, å den skulle Sam överta. Vill säj att sen skulle Sams signalement överensstämma med den andres. Å så va Sam över sex fot i strumplästen å ljus i håret som en kerub. Men konduktören fick femti cent å sen fick svart va vitt bäst då kunne...

Amerika_Swan skrattade djupt nere i bröstet vid minnet, vred sig i höet och fortsatte med samma lejonbas.

— Då här va som sagt på vårsidan. När vi kom te Fargo löste vi nya biljetter så långt vi kunne ta oss fram på järnvägen, å sen hyrde vi ömsom hästar å ömsom gick te fots. När vi så äntligen kom fram te området, så upptäckte vi mäsamma att vi blitt lurade in på bara benen utå den där landskojaren nere i Minneapolis. Hela området bestod utå branta kullar mä moränjord å mellan kullarna va då stora kärr, där då växte gräs, som aldrig sett en lie. Både Sam å ja ble ju både förbittrade å ledsna å strök runt bland kullarna å kärren för å se om då fanns nåt bättre å hitta. Å då, gentlemen, då må ni tro vi stötte upp änder! Baj jolly, va änder! Dom svärma opp i kärren som stora åskmoln å då ble så mörkt i luften så dom såg oss inte utan rände på oss å dängde emot å slog ihjäl sej själva...

Först sköt vi mä våra revolvrar, men sen slog vi ihjäl dom mä stenar. Då va i maj månad å hela vårsträcket hade fyllt träskområdet på prärien mä änder å andra fåglar.

Well, när vi slagit ihjäl så många vi tyckte vi kunne åta opp på vägen mot bygden igen — då va åtminstone två dagsmarscher te närmaste lilla by — så vasa vi sta därifrån. Så på andra dan, just som vi låg å vila oss i solen på en kulle å sköt te måls mä revolvrar på änder, som sträckte förbi mot kärren, så sa Sam, att han tyckte att han sett en ryttare försvinna bakom en kulle.

Well, vi tänkte inte just vidare på då, utan stoppa ner våra skjutjärn å la oss å sova middag.

Vi hade nog inte sovit länge, förrän jag vakna ve att en stor karl lå på bröstet på mej å försökte klämma ett par handbojor på handlederna på mej å en annan höll på mä samma jobb på Sam. Å på våra fötter å ben satt två andra karlar å flinade, å bakom dem sto där två andra mä revolvrar i händerna.

— Stopp där, era sanna förbissar, skrek ja te då, å därmed ga ja en balfox mä kroppen så de bägge som satt på mej stussa som bollar å for rakt på dom som satt på Sam mä en sån fart att alla fyra åkte i en gröt. Sen rusa ja opp som en blixt å högg en utå dom andra i mapan å höll honom framför mej så dom inte kunne skjuta, å sen använde ja den som klubba å slog ner dom andra så fort dom reste sej. Å under tiden hade Sam fått upp sitt skjutjärn å sto å peka god mening å bovarna.

— Va ä då frågan om, röt ja sen, när dom blitt lugna å stillsamma igen.

Då tog den ene fram en polisbricka, å rätt som då var så plocka dom fram var sin lilla silverstjärna allihop.

— Jo, vi ä ute å söker ett par banditer, sa den ene, som va sche riffen själv. Då ä två spanjorer, som mördat en nybyggare här nere i Exter county i natt å tagit hans pengar å hästar. Å vi har spårat er ända hit fram.

Då slog ja opp ett flaskratt mitt i ansiktet på polismännen å sa:

— Well, boys, sa ja, om nu vi båda hade vatt dom där banditerna, så hade ni behövt hela garnisonen i Fort Exter för å hikta oss. För vi ä svenskar se! Å vi ha våra klara papper både i plånboken å anletsdragen.

Ja, nu begrep då äntligen dom där kläparna att de fått fel om bakfoten, å så ba dom om ursäkt.

Då va bara ett litet äventyr utå alla dom andra, som ja vatt mä om där ute, begriper ni, gentelmen.

*

Amerika_Swan berättade ännu ett äventyr därutifrån innan vi somnade, men han var i alla fall först på benen i gryningen.

När jag och min kamrat hasade oss nedför ladgluggen rök det redan under kaffekokaren ute på planen, och lutad över elden såg vi Swans vädliga gestalt.

— Fine morning, boys, hälsade han glatt.

I samma ögonblick fällde åtta stora gräsänder i vassen utanför I en blink var vi alla tre med färdiga gevär nere vid strandkanten. Då lyfte de igen under ljudliga bräkningar.

— Pang, bom, från kamraten, pang, bom från mig. Då höjde gubben Cwan sitt amerikanska pumpgevär med fem skott i.

— Pang! Där daskade en ner i vattnet. Pang igen, och en annan virvlade runt i luften och föll med slängande hals och hopfällda vingar i vattnet så det stänkte rakt upp. Ett moln av dun dalade stilla efter och spreds förmorgonvinden. Så sköt Swan för tredje gången och även nu föll en änd.

Vi gav vår uppriktiga beundran tillkänna med några ord.

Då log Amerika-Swan med hela ansiktet och sade:

— Well, well, boys. Då här ä ingenting mot som i Amerika...

(Eftertryck förbjudes.)

Atomspionaget i USA

Atomspioneriet i USA har täta förgreningar och allt flera arresteras som misstänkta för att vara inblandade. I dagarna arresterades i New York ingenjören Abraham Brothman och hans kvinnliga affärskompanjon, Miriam Moscowitz, vilken senare ses här mellan två FBI-män på väg till federala domstolen för första förhör.

ERIK BLOM:

Livet på landet

Hur mycket man än talar om den gamla goda tiden med dess sunda vanor och enkla seder så måste man väl i alla fall erkänna, att det är mycket bättre ställt på landsbygden nu — även vad den allmänna trivseln beträffar. Den gamla tiden var nog inte alltid så bra som man gärna drömmer om eller inbillar sig.

Vad var det till exempel som i början stod hindrande i vägen för böndernas ekonomiska sammanslutning och för bondesamverkan över huvud taget? Ingenting annat än rena avunden.

Inte var det något vidare bevänt med grannsämjan på landsbygden i forna dagar. Den ene bonden tålde inte, att den andre hade det bättre ställt. Om en fick god skörd och en annan mindre god, tog avunden sig ganska fula utslag. Man processade om vägar och annat och ville åt varandra på alla upptänkliga sätt. Tvister mellan grannar gick ofta i arv till barnen. Konkurrens rådde om mjölkkunder och det var alldeles otänkbart att kunna tänka sig någon samverkan i fråga om inköp och försäljningar. Avunden hade kolossalt mycket att säga till om på landsbygden. Bondeegoismen var inte endast ett slagord.

I en socken, åtta kilometer från staden, bodde två hemmansägare. De var grannar och levererade mjölk till familjer i staden. Varje morgon, ungefär vid samma tid, körde de sina mjölkskjutsar och sprang själva i trapporna med mjölkkrukan till stadsfamiljerna. Sådant förekom överallt innan mejeriorganisationen genomfördes, men man tycker ändå, att de två hemmansägarna kunde ha ordnat det något så när praktiskt för sig genom att turas om att köra mjölken. Tänk bara, vad tid som gick förlorad för dem båda. Men inte ens så mycket samförstånd fanns på landet förr. Var och en skulle sköta sig själv. Och särskilt om man var grannar gällde det noga, att inte ha något med varandra att göra. Ensam är starkast — det var regeln för en bonde.

Nej, livet på landet hade nog sina tråkiga sidor under "den gamla goda tiden". Visst är det sant, att hjälpsamheten och för stäelsen inte heller då var helt utstängd, men i stort sett hade nog egoismen mest att säga till om. Inte brydde man sig så värst mycket om de fattiga heller.

Men samhörighetsandan och solidariteten kom in i landsbygdens liv samtidigt som den ekonomiska jordbruksorganisationen slog igenom. Nu är denna organisation på kanske de flesta håll hundraprocentig, grannsämja råder, bondeavunden tillhör något förgänget och har efterträtts av samarbete och hjälpsamhet. Ensam visade sig inte alls vara så stark som man först trodde och egoismen gav egentligen ingen livsglädje. När bönderna har samma intressen att bevaka och försvara så måste de naturligtvis hålla ihop och stödja varandra inbördes. Att man inte begrep denna enkla sak tidigare, förefaller nu närmast ofattbart.

Ett ungt jordbrukarepar drabbades av olycka. Deras ny uppförda hem brann ned. Försäkringen var låg och framtiden såg bekymmersam ut för de båda makarna. Kanske att man förr i tiden, då var och en endast tänkte på sig själv, helt överlätit åt den av olyckan drabbade mannen och hans hustru att klara av bekymren så gott det lät sig göra. Nu råder emellertid en annan inställning på landsbygden. Den ekonomiska jordbrukareorganisationen i socknen beslöt att hjälpa sin hårt drabbade medlem. Alla kände gemenskap. Varje medlem i föreningen levererade allt så timmer till det nya huset, som omedelbart skulle byggas upp.

Låt oss alltså säga, att livet på landet är mycket trevligare nu än förr. Jordbrukareorganisationen kan understundom förefalla krass och brysk i sitt framträdande, men den har haft

RADIO

Lördagen den 5 augusti

Riksprogrammet:

6.15 Gökotta. Morgonvandring till fågelsång.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Prosten Sam. Melin. (Borås.)
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Novakvartetten sjunger. Vid flygeln: Sune Aldvik.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Skivnytt.
12.55 Tidsignal.
13.00 En gammal soldatson berättar. Bernhard Hedlund.
13.20 Kjerstin Dellert sjunger till Thorsten Sjögrens ensemble.
13.50 Ur »Skånska somrar» av Gabriel Jönsson. Uppläsning av författaren. (Malmö.)
14.20 Musik på lördagsmiddagen.
16.10 Stäng fönstret, det drar! Bilder från sommar på tåg.
16.35 Johann Sebastian Bach: Svit nr 2 d-moll för solovioloncell. Gunnar Norrby.
17.00 Väderlek.
17.10 Barnteatern: Nalle Puh av Bigi Rybrant efter A. A. Milnes bok. Del II. Nalle Puh upptäcker Nordpolen. (Repris.)
17.40 Grammofonmusik: 1. Intermezzo ur »Madonnans juveler» (Ermano Wolf-Ferrari). Carnegie Pops Orchestra. Dir.: Maurice Abravanel. 2. Giannina mia (Friml-Karl Ewert). Joel Berglund, sång. Nils Grevillius ork. 3. Parafras över valsmotiv ur »Läderlappen» (Strauss-Grünfeld). Ania Dorfmann, piano. 4. The kerry dance (J. L. Molloy). Gladys Swarthout, sång. 5. Tango (Poldowsky). Jascha Heifetz, violin.
18.00 Helgsmålsringning från Vällinge kyrka i Skåne.
18.10 Grammofonmusiken forts. 6. Vals ur »Zigenarkärlek» (Lehár). André Kostelanetz' ork. 7. Minuit, boléro (Bouillon-Guillermin-Tabet-Michaelli). Josephine Baker, sång. Jo Bouillons ork. 8. Bop went the strings (Paul Weston). Paul Westons ork. 9. Här dansar Britt-Marie, vals (Flyckt-Moberg). Calle Reinholdz, sång. Ivan Thelmés ork. 10. De eviga tre (Planck-Ditlevsén-Henriksson). Kjerstin Dellert, sång. Åke Jelvings ork. 11. Katinka, polka (Ferry Muhr). Horst Hoffmans dragspelsork.
18.30 SM i fri idrott på Stadion.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek.
19.15 SM i fri idrott och simning.
19.45 Kvar i sta'n. Underhållning för och av gräsänklingar m. fl.
20.15 Gammal dansmusik av Gustaf Skarups blåsoktett.
20.45 Tänk dej en lördag på Långedrag. Lite grann om det göteborgska.
21.20 Gävle radioorkester. Dir.: Stig Westerberg.
22.00 Dikter av Karl Ragnar Gierow. Uppläsning av Gunnar Sjöberg.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 Modern dansmusik.

Danska radioprogrammet lördag.

6,15 nyheter. 7 morgongymn. 7,35 grammofon. 12,10 dagens melodier. 12,30 nyheter. 14 sånger av Hugo Wolf. 14,20 glada toner på grammofon. 14,40 berättelse. 15 konsert. 16,30 världsmästerskapet i kajak. 17,40 Henrik Ibsens hustru. 18 grammofonkåseri. 18,45 nyheter. 19,15 underhållning. 19,45 föredrag. 20,10 reportage. 20,50 en gammal hundraårig politiker berättar. 22 nyheter. 22,15 dansmusik.

Söndagen den 6 augusti

Riksprogrammet:

7.50 Söndagsmorgon.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Melodier i dur.
8.45 Conversazioni italiane. Samtal mellan Gösta Andersson och Giacomo Oreglia.
9.00 En glad ton.
9.40 Utnyttja den gamla ladugården.
10.00 Grammofonkonsert. 1. Berwald: Sinfonie sérieuse g-moll. Göteborgs radioork. Dir. Tor Mann. 2. Grieg: Konsert för piano o. orkester a-moll op. 16. Solist: Wilhelm Backhaus. New Symphony Orchestra. Dir.: John Barbiloril.
11.00 Högmässa i S:t Petri kyrka Malmö. Predikan av kyrkoherde Bertil Mogård. Psalmer: 35: 1—2; 241: 2—3; 593: 1—2; 240: 1—4; 417: 5.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gamla skivbekanta.
12.55 Tidsignal.
13.00 »Brev från min kvarn» av Alphonse Daudet. Uppläsning av Sture Ericson.
13.30 Från polisens dag på Skansen. Konsert av Stockholmspolisense förstärkta musikkår. Dir.: Per Grundström.
14.00 Månadens blommor. Ämneslärare Gunnar Berge om eftersommarprakten.
14.15 Joseph Haydn: Pianotrio nr 1 G-dur. Stig Ribbing, piano, Hans Jensen, violin, och Gunnar Norrby, violoncell.
14.35 Hundliv på Grönland. Åke Liljeberg berättar.
15.00 Musik på söndagsmiddagen.
16.25 För flickor och pojkar: Från spår till spår. Tvillingarna jagar Mälaren runt.
17.00 Väderlek.
17.10 Aftongudstjänst i S:t Jakobs kyrka (Metodistkyrkan), Göteborg. Predikan av pastor David Sandberg. Metodistkyrkans psalmbok: 233; 229: 1; 230; 186; 596 (Sv. ps. 396: 1—3; 28: 1; 217; 336; 304: 3).
18.00 SM i fri idrott på Stadion.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 På kryss med Albertina med sjömansorkestern Kom och blås.
19.55 Johan Ulfstjerna. Pjäs av Tor Hedberg. Radiobearbetn.: Gunnar Ollén. Regi: Sandro Malmquist. Personer: Johan Ulfstjerna — de Wahl; Adelaide Hagel-Ulfstjerna — Elsa Carlsson; Helge Ulfstjerna — Lars Ekborg; Elias Reback — Gunnar Olsson; Erik Bogård — Gösta Ericsson; Agda Gauvin — Bibi Lindkvist; En sekreterare — Erik Rosén; Lina — Hanny Schedin. Handlingen försiggår i en f. d. svensk provins strax efter sekelskiftet.
21.35 Konsert av Göteborgs radioorkester. Dir.: Håkan von Eichwald. 1. Dag Wirén: Konsertuvertyr nr 1. 2. Jean Sibelius: Andante festivo för stråkork. 3. Dmitri Sjostakovitj: Symfoni nr 9 op. 70.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Underhållningsmusik från Berns. Dir.: Emil Wertheimer.

Danska radioprogrammet söndag

9.00 grammofon. 10.00 högmässa. 12.00 önskekonsert. 20.15 Wienermusik. 21.35 danska sånger. 22.00 nyheter. 22.15 grammofonkåseri. 23.00 dansmusik.

Måndagen den 7 augusti

Riksprogrammet:

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Bibelläsning och bön.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Sven Janthe spelar populärt på piano.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Carl Gudmundsson berättar en historia från Dalarna. (Falun)
12.55 Tidsignal.
13.00—14.00 Musikalisk underhållning.
17.00 Väderlek.
17.10 K. Barry Milner sjunger skotska folkvisor till gaelisk harpa. (Göteborg.)
17.25 Endast för amatörfiskare.
17.50 Grammofonmusik. 1. Värmlands fältjägares marsch (Kràl). Värmlands regementes musikkår. Dir.: Bertil Bergdahl. 2. Jag vill segla med dej (Sören Aspelin). Kate Wallée, sång. Tord-Arne Nilssons ork. 3. Gulaschbaronen, vals (Erik Gylling). Helmer Nerlund, dragspel. 4. Pepita dansar, samba (Evert Taube). Evert Taube, sång. Jerry Högstedts ork. 5. Invention, foxtrot (Thore Swanerud). Thore Swaneruds trio. 6. Bewitched (Rodgers-Hart). David Rose's ork. 7. Ur »Frau Luna» (Paul Lincke). Solister: Friedel Schuster, Lotte Werkmeister och Erich Poremski. Dir.: tons. 8. Backanal ur »Simson och Delila» (Saint-Saëns). La Scala-orkestern, Milano. Dir.: Jonel Perlea. 9. Geschichten aus dem Wienerwald (Strauss). Wiener Sängerknaben, sång. Dir.: Karl Etti. 10. Moses-fantasi på g-strängen (Paganini). Yehudi Menuhin, violin. 11. Die drei Zigeuner (Schoeck-Lenau). Margherita Perras, sång. 12. Impromptu Fiss-dur op. 90 nr 2 (Schubert). Edwin Fischer, piano. 13. Morgen (Strauss). Heinrich Schlusnus, sång. 14. Förspel till tredje akten av »Den vilseförda» (Giuseppe Verdi). NBC:s symfoniorkester. Dir.: Arturo Toscanini.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 På luffen.
19.45 Melodier världen runt med Andrew Walters tangoensemble och Thomas Birth, sång till gitarr.
20.15 Det hände i Hiroshima.
20.40 Richard Engländer spelar cembalokompositioner.
21.00 Radioorkestern. Dir.: Sven Sköld.
21.50 Arv och miljö. Föredrag av docent Gunnar Boalt.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 Musik av Toivo Kuula. Medv.: Elisabeth Bjurquist och Bernhard Sönnerstedt, sång, Carl Garaguly, violin, Gunnar Norrby violoncell, Tor Ahlberg, piano, samt Björlingkvartetten.

Danska radioprogrammet månd.

6.15 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 12.10 populära violinstycken. 12.30 nyheter, därefter middagskonsert till kl. 14.00. 15.30 eftermiddagskonsert. 18.00 grammofonmusik. 18.45 nyheter. 19.15 gammal dansmusik. 20.30 konsert av Radioorkestern. 22.00 nyheter. 23.00 dansmusik.

ALLTID NÅGOT.

— Jag håller på att banta, så till frukost åt jag bara 10 köttbullar.
— Det magrar du väl inte av?
— Nej, men det ödelägger aptiten.

Boknytt

Edvard Persson: **Bågenskölds tankar och berättelser.** Dikter. Allmogeförlaget. Pris: 4:50.

En samling dikter med historiska motiv, skildrande medlemmar av den adliga släkten Bågenskölds öden och äventyr i krig och örlig. Skildringen bygger tydligen dels på historiska urkunder, dels på tradition. Den episka dikten är en svår konstart och detta konstaterande må till någon del ursäkta de påtagliga brister i versbyggnaden här och var. Omslagsvinjetten är utförd av förf. Den är bra, hade nästan kunnat kallas utmärkt, om blott förf.-tecknaren låtit bli att klotra hammaren och skäran på de baltiska staterna. Då hans rimmade historieskildringar ha motiv i längesedan svunna tider, då kommunismen ännu var nästan fullkomligt obekant, kan ju denna symbolik knappast anses lyckad. —n —d.

Sven Dalvik: **Natur och folkliv.** Allmogeförlaget. Pris 4.—.

Det lilla häftet innehåller en serie kortfattad sockenbeskrivningar, huvudsakligast från västgötabygder samt ett par reseskildringar. Bygdebeskrivningarna är säkerligen av värde för hembygdsvänner och kulturhistoriskt intresserade i de bygder det gäller, men skriften hade vunnit mycket på att dessa beskrivningar illustrerats med goda fotografier. —n. —d.

och har alltjämt stora ideella värden. Den har i landsbygdens liv fört in en gemensamhetsanda, som förädlat människan. Och avunden bönder emellan påträffas nu för tiden endast i undantagsfall.

Det hör till badvett

att aldrig bada ensam på ensliga ställen och inte tidigare än två timmar efter en huvudmåltid.

ALLAN KÄMPE

FILIP OCH MAJKEN

— Nej, nej, låt mig klara den bagatellen!

— Ett ögonblick så ska jag fråga min man.

— Rörmokaren är i telefon, han frågar när han ska komma? Hur länge tror du det dröjer innan du ger upp?

— — —

Basker Ville & Co.

TOP HAT

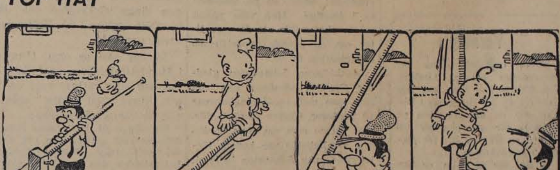

Dyraste kaffet var sämst

Folkhälsoinstitutet synar kaffet på kaféer och konditorier.

Födoämneshygieniska avdelningen vid folkhälsoinstitutet har gjort en undersökning rörande dels i handeln förekommande kaffekoncentrat dels det kaffe, som serveras på kaféer och konditorier. Denna undersökning redovisas i senaste numret av "Vår föda".

Beträffande kaffekoncentraten visade det sig, att koffeinhalten varierade från 1,5 till 6,6 g pr 100 g kaffe. Tar man lite rågade mått av koncentraten eller dricker, som väl ofta torde vara fallet, flera koppar, kan koffeintillförseln bli avsevärd. Såvitt institutet kunnat finna saknas varje stöd för det från något håll framkastade påståendet att något av koncentraten skulle innehålla fenedrin eller liknande stimulerande ämnen.

På ett antal kaféer och konditorier i Stockholm inköpte institutet färdig kaffedryck, vilken sedermera undersöktes med avseende på koffeinhalten. För åtta näringsställen, belägna i Vasa- och Birkastaden, växlade koffeinhalten mellan 16 och 48 mg, medeltalet var 31 mg. För åtta näringsställen på Östermalm var koffeinhalten i genomsnitt 27 mg. På Södermalm kom man till variationer mellan 10 och 46 mg/100 ml. De stora variationerna visar att kaffetillsatsen var mycket växlande. Priset för de undersökta proven varierade från 34 öre till 1:20 kr. pr 1/2 liter. Det var det kaffe på Östermalm, vilket endast innehöll 16 gm koffein pr 100 ml, som var det dyraste!

Göingeskald nu till attack mot BÖÖK

Skarp kritik mot Fredrik Bööks Victoria Benedictsson-bok.

Göingeskalden Axel Olsson har i dagarna givit ut en bok med titeln "Böök i Damernas Värld", där han betecknar professor Bööks Victoria Benedictsson-studie som en ren spekulation i tidens depraverade smak för underlivsskildringar.

Hr Olsson har sänt sin bok till Svenska Akademin och bett att få den prisbelönt. Han anser att Fredrik Bööks bok liksom mycket annat av professorns hand är "mycket spekulation och taskspeleri".

I den klassiska raden står väl Victoria Benedictsson för Medel-Svensson närmast vid sidan av Ingrid Bergman och Elvira Madigan, sedan Böök, denne mästar i psykologisk tungvikt, fått presentera henne, säger den indignerade skalden enligt DN.

Axel Olsson anser att man kan spåra Bööks gamla avundsjuka mot Brandes bakom boken. Böök har aldrig kunnat förlåta Brandes att denne var, vad Böök trots all sin oomtvistliga lärdom aldrig kan bli, en stor gestalt i Norden. I skyddet av Victoria Benedictssons nattlinne och med fullmakt från Svenska Akademin har Böök här fått sitt länge eftertraktade tillfälle att bevisa att Brandes bara var en kulturell symaskinsagent.

På bokens 304 sidor, där Brandes finns med på de flesta, har den svenske kritikern nogsamt förmenat det danska geniet att säga en enda begåvad replik. Georg Brandes i nattskjorta på Leopolds hotell är ingen imponerande syn, men är bilden av den svenske vetenskaparen, som för Svenska Akademins räkning med hjälp av en gammal almanacka lyckas snoka upp Victoria Benedictssons menstruationsperioder så mycket mer imponerande?

HAR NI HÖRT

historien om den fyndiga prästfrun? En dag fick prästen genom fönstret syn på gamla fru Jonsson, som just gick in genom porten. Snabbt som tanken smet han in i sitt arbetsrum och tecknade åt frun att ta emot besökaren.

Efter en timme öppnade han dörren och lyssnade. Han hörde ingenting från vardagsrummet, varför han gick ditåt och ropade:

— Nå det var då skönt att den sladdertackan har gått!

Kall av fasa upptäckte han i samma ögonblick fru Jonsson vid tebordet jämte prästfrun. Men denna fann sig.

— Jodå, svarade hon. Men nu har jag fått besök av den söta fru Jonsson i stället!

*

— Den här vasen är utförd av en av brukets skickligaste blåsare.

— Aha. Han hade kanske hicka vid tillfället?

Svenska Akademin förklarar genom dr Anders Österling att akademins uppdrag gäller en minnesteckning över fru Benedictsson som professor Böök nu håller på med.

Ung dam går under jorden

Roman av Py Sörman

(2)

Elsa Gran hade varit ett dygdemönster intill sitt tjugotredje år. Hon skulle ha bleknat vid blotta tanken att låna en tia ur firmans kassa. — Hur kom det sig då att hon helt plötsligt och med berått mod utökade sitt eget knappa sparkapital med hela tretusen utan att ett ögonblick tveka?

Något måste ha hänt henne. En människa förändras inte så kapitalt utan vidare.

Det hade också hänt något fast båda händelserna från yttervärldens synpunkt knappt märktes.

Det första som hände var, att kontorsdörren en vårdag öppnades, och en ung man steg in. En alldeles okänd ung man, som aldrig förut setts på den lilla stadens gator. Han var lång och blond och hade ett par glada, blå ögon i ett friskt och öppet ansikte.

— Är herr Larsson här? frågade han.

Elsa var för ögonblicket ensam på kontoret, då det blev hennes sak att svara.

— Nej, direktör Larsson har gått till lunch, sade hon.

Det var ett uttryck, som hon knyckt ur en novell i en veckotidning. Cheferna i firma Larsson & Helling gick i själva verket aldrig "till lunch" När de vid två-tretiden lämnade kontoret ett slag, var det för att gå hem och äta middag, ty sådan var seden i den lilla staden. — Men inte förråder man sådant för en ung herre, vars kläder, utseende och uppträdande skvallrar om att han kommit direkt från en metropol? Det gäller ju dock att hålla på skenet — både firmans och sitt eget.

— Åh, sade den unge mannen. Träffar jag honom i hans bostad då, eller äter han ute?

På djupet av hans blå ögon låg ett skratt på lur, och Elsa rodnade. Hon kände sig genomskådad och avslöjad. Hon teg ett ögonblick så hade hon kort:

— Inte annat jag vet, så brukar han äta middag hemma.

Nu log mannen mot henne. Det var ett smittande leende, och innan hon visste ordet av, hade hon besvarat det.

Sen hade han gått. Alltför snart, tänkte hon. Det hade varit roligt om han stannat på kontoret bara ett par minuter till, och pratat...

Den dagen gjorde Elsa Gran något, som aldrig förr hört till hennes vanor. Hon reste sig från sin plats och gick ut i tamburen. Där i halvmörkret hängde en liten spegel — den enda firman bestod med — ojämn i glaset och med en stjärna av små sprickor i mitten. Elsa stannade framför den, förde sitt ansikte tätt intill glaset och tittade länge och prövande på det. Hon till och med improviserade ett leende mot sin bild. Men synen tycktes henne allt annat än uppbygglig, och hon drog en djup suck.

Varför skulle man behöva vara så ful? Var det alldeles nödvändigt och ohjälpligt?

Med tunga steg återvände hon till sin plats och fortsatte att kontrollräkna de långa, ledsamma sifferkolumnerna, men hennes tankar följde inte med i arbetet som annars. Att addera hade för Elsa Gran blivit en andra natur, och denna sysselsättning hindrade henne inte alls att samtidigt grubbla över livets och ödets orättvisor. — Varför fick somliga flickor komma till världen med alla tänkbara fördelar på sin lott? Hon hade haft kamrater i skolan, som inte bara varit söta att se på, utan dessutom haft turen att födas i välbärgade hem mel föräldrar, som dyrkade dem och uppfyllde deras minsta önskan, innan den ännu hunnit ta form, nästan.

Men vad hade hon själv fått?

Hennes föräldrar hade helt säkert varit ett par förtjusande människor, men vad hade hon haft för glädje av det? Moderns blixtvisiter under hennes späda barndom hade visserligen fyllt henne med ett slags nära nog extatisk lycka, men dessemellan hade hon fört en dyster tillvaro på trista pensionatsrum, med sin fröken som enda sällskap. Alla lekar hade varit ängsligt förbjudna under moi-veringen att de störde grannarna i rummen intill, det enda nöje, som stått Elsa till buds, hade varit ett stillsamt bläddrande i bilderböcker eller illustrerade tidningar. Under den tiden hade hon utvecklats till en lillgammal enstöring, olik andra barn också på så sätt, att hon instinktivt tog större hänsyn till andras trevnad än till sin egen.

Det material "moster Ida" fick att utforma var således ej det forsknings- eller rösträtts-influerade stål, hon i dystra stunder iörespeglat sig, utan ett mjukt vax, som skenbart saknade all motståndskraft.

Men, som sagt, flickans beskedlighet satt mera utanpå än inuti och när stunden kom behövdes det inte stort mer än ett par små puffar för att alla de dygdädla egenskaperna skulle trilla av henne, likt målfärg som flagrat sig.

— — —

Strax innan Elsa Gran for på semester, hade ett häpnadsväckande rykte börjat spridas, såväl på firman Larsson & Hellings kontor som på matstället och i den kristliga inackorderingsfruns lägenhet. Ryktet hade emanerat från fröken Grans egen mun — alltså var där ingen, som kunde tvivla på dess riktighet. Man kippade efter andan, man spärrade upp ögonen och man sade:

— Hon??? — Men — man trodde.

Det sades att kassörskan Elsa Gran beslutat fara till Rivieran på sin semester i år.

— Rivieran?! — Jaha, just Rivieran!

— Hade hon plötsligt blivit tokig, flickan?

— Det såg inte bättre ut.

Man beskärmade sig och suckade inför ett sådant hejdlöst oförstånd, en sådan rentav äventyrlig våghalsighet. — En flicka på tjugotre, som i hela sitt unga liv stått under sin mosters beskydd, beslutar att ensam, på egen hand ge sig av till Rivieran. Det är ju förkastligt redan ur moralisk synpunkt, så många risker som måste vara förknippade med en dylik långfärd. Och ur ekonomisk synpunkt är det ju rena rama lättsinnet! Hur mycket kunde flickan ha hunnit spara ihop under de åren hon haft plats som kassörska? Ett par tre tusen högst. Och de skulle naturligtvis gå åt som smör därnere! Hade man inte läst i tidningarna, hur dyrt allting var på sådana platser. De tycktes enkom gjorda för miljonärer och amerikanare. Men nu tänkte Elsa Gran ge sig dit. — Inga varningar hjälpte. Den beskedliga flickan hade i ett slag blivit envis som synden. Hon anade naturligtvis inte, att hon gick raka vägen mot fördärvet. — Stackars flicka!

Ryktet fick yttermera stadga av det faktum, att Elsa inlett korrespondens med en resebyrå i Göteborg, varifrån hon med korta mellan rum fick mottaga illustrerade broschyrer, som hennes värdinna tjuvtittade i, och öppna kort med olika förslag till resrutter.

Så for hon då en vacker dag. Den lilla stadens invånare låtsades oberörda, men i själva verket höll de på att förgås av nyfikenhet. Vartenda fönster på gatorna neråt stationen var fullt av ansikten med ögon på kraft.

Underligt nog nådde ryktet inte cheferna i firman Larsson & Helling förrän ett par dagar efter det kassörskan rest. Ett ryktes väg är nyckfull och oberäknelig, och det händer alltibland att de som närmast beröras av det, sitter ovetande, även sen alla utomstående fått reda på det.

Så gick det nu. Först tjugofyra timmar efter fröken Grans avresa, nådde den fantastiska nyheten fram till direktör Hellings öron. — Ända tills dess hade han trott fröken Gran om gott. Han hade ansett henne vara pålitligheten själv. — "Idealet för en trotjänare i en ansedd och solid firma", hade han sagt till sin kompanjon. Men nu drog han öronen åt sig. Och det var endast naturligt, att hans första åtgärd, då han kom till kontoret efter att ha undfått nyheten, var att granska kassan.

(Forts.)